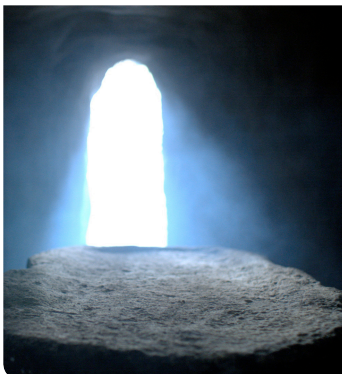

Curierul Adventist

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

MARTIE 2019: CELE MAI IMPORTANTE DOUĂ ZILE DE VINERI
DIN ISTORIA OMENIRII + LA ÎNCEPUT DE AN, O FĂGĂDUINȚĂ PENTRU
365 DE ZILE + ISUS, BĂUTOR DE VIN CU PĂCĂTOȘII + COLABORATORII
LUI EDWIN FROOM ȘI CARTEA CU BUCLUC + ÎN DUH ȘI ADEVĂR

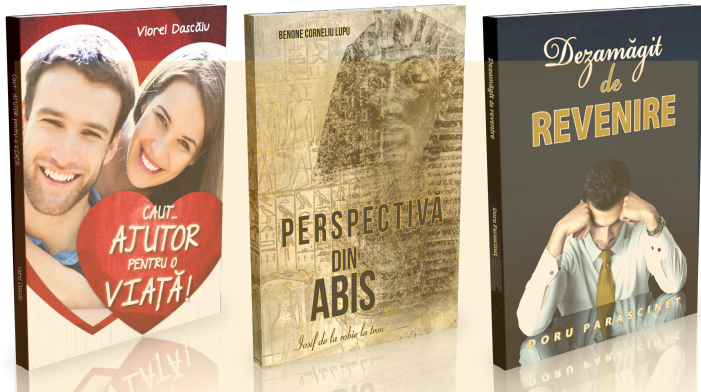

Curierul Adventist

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.

ÎN CURÂND LA EDITURA VIAȚĂ ȘI SĂNĂTATE:

Convenția Națională Adventistă de Asistență și Misiune Socială – 2019

A patra ediție a *Convenției Naționale Adventiste de Asistență și Misiune Socială* va fi organizată de Uniunea Adventus și Uniunea de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România în colaborare cu ADRA România și Centrul de Formare și Evaluare în Asistență Socială. Evenimentul va avea loc în perioada 12–14 aprilie 2019, în campusul adventist din Cernica. Mottoul întâlnirii este: *Religia curată și neîntinată* (Iacov 1:27).

Participantii la convenție care vor fi prezenți la seminarele organizate de CFCECAS vor primi un atestat de formare continuă. Întâlnirile de instruire vor fi organizate vineri, 12 aprilie, orele 15:00–17:50, și duminică, 29 aprilie, orele 8:00–12:00.

Fiecare ediție a evenimentului a fost de mare ajutor pentru cei care au participat:

„Îmi pare foarte bine că sunt aici și chiar mă gândeam de ceva timp că m-ar ajuta să particip la un astfel de eveniment. Eu sunt la început de drum în acest domeniu și mă ajută foarte mult, pentru că este nevoie și de instruire pentru slujire, nu doar de activitate practică.” – Elena Manolache, voluntar, Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea Paris–Vincennes

Cei interesați de eveniment se pot înscrie la adresa de internet www.uadventus.ro/conventieNAMS2018 sau/și pot suna la numărul de telefon 075 314 26 22.

„Ca urmare a măsurării audienței pe parcursul anului 2018, Kantar Media a pus la dispoziția **Speranța TV** cifrele aferente acestui post. Analiza acestora în comparație cu cea a anului 2017 evidențiază o creștere a numărului mediu de vizualizări de la un număr de 2 014 în fiecare minut, la 2 500 de vizualizări pe minut.

În același timp, ultima listă «must carry» publicată de către Consiliul Național al Audiovizualului în luna ianuarie a anului 2019 prezintă Speranța TV pe locul 15, față de poziția 25 deținută anterior.”

UN PROIECT ADRA ROMÂNIA ÎMPOTRIVA VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

CENTRUL DE PRIMIRE ÎN REGIM DE URGENȚĂ A VICTIMELOR VIOLENȚEI ÎN FAMILIE

www.adra.ro

Sună la **112** când în jurul tău se petrece un act de agresiune!

SERVICII: Adăpost, consiliere socială, consiliere psihologică, asistență medicală de urgență, hrană, îndrumare către un jurist.

Poți sprijini proiectul pentru victimele violenței în familie prin donații în contul: RO73 RNCB 0074 0292 1540 0001- LEI (Banca BCR, Sector 3)

CONTACT

021 25 25 117 ajutor@adra.ro

FINANȚATORI

PARTENERI

Anul XCVI, MARTIE 2019. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România. Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Redactor-șef Teodor Huțanu; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szasz; Consultanți: Ștefan Tomoiagă, Aurel Neațu, Eduard Călugăru, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Georgel Pirlitu, Viorel Răducan, Iosif Pașca, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Romică Sirbu, Dragoș Mușat, Daniel Chirileanu, Florian Ristea; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Ciobanu-Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Iancu Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

SPERANȚĂ PENTRU PĂCĂTOȘI

Cartea Genezei relatează despre acea zi fatală când omul s-a revoltat împotriva dragostei divine. Acest moment a deschis calea dureroasă a deșertăciunii pentru omul devenit efemer și risipitor. Întrebarea divină „unde ești?” ajută omul să realizeze situația critică în care a ajuns din cauza alegerii sale, dar aduce și răspunsul, vestea bună că Domnul nu-l lasă singur la necaz.

Păcatul naște decepții

Păcatul apare sub aspectul ispititor al progresului – „veți fi ca Dumnezeu” –, dar în realitate este dezbinare, regres și cădere. Pare dulce ca mierea, dar deodată devine amar ca fierea. Cum îl putem dezbrăca? Sunt multe căi care duc spre păcat, dar este doar una singură către mântuire! Nici aurul, nici argintul, nici relațiile nu ne ajută. Răscumpărarea se face prin „sângele scump al lui Hristos, Mielul...” (1 Petru 1:19).

Există și o altă posibilă față a decepției. Unii „pioși” cred că singuri pot trăi o viață neprihănită prin strădania, autocontrol, educație etc. Avem o moștenire păcătoasă, ireversibilă. Falsul ideal renescentist *homo per se* trebuie înlocuit cu *homo per Iesus*. Singura soluție este „Isus Hristos cel răstignit, pe care Dumnezeu L-a înviat din morți...” (Faptele 4:10-12).

Atrași prin iubire

Sângele lui Abel strigă la cer. Sângele lui Isus strigă către noi, întrebându-ne „unde ești?”, dar și către cer prin: „Iartă-i” și „Tată, sângele Meu”. Esența Evangheliei este aceasta: „Fiul omului a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut” (Luca 19:10). Căutarea este manifestarea practică a dragostei altruiste. Cum ne atrage Isus la Sine? Prin supremul sacrificiu al iubirii: „După ce voi fi înălțat de pe pământ, voi atrage la Mine pe toți oamenii” (Ioan 12:32).

Iubirea Sa este îndestulătoare și oferă o soluție pentru toți risipitorii (Ioan 3:16). Nimeni nu a fost predestinat să piară din vina lui Adam, dar toți cei care, prin credință, Îl primesc pe Isus, devin părtași ai vieții veșnice. Nimeni nu este atât de departe încât dragostea divină să nu-l descopere.

Sunt răscumpărat?

M-am predat iubirii răscumpărătoare? S-a făcut în mine infuzia iubirii, a sângelui și a neprihănirii divine? Ce iubesc: păcatul sau curăția; pământul trecător sau cerul veșnic; pe mine însumi sau pe Hristos? Ce urmăresc: gloria deșartă, trecătoare sau slava veșnică?

Există un Răscumpărător! Se caută păcătoși care doresc să fie mântuiți prin „singurul Mântuitor”. Poți fi unul dintre aceștia! ■

**EXISTĂ UN RĂSCUMPĂRĂTOR!
SE CAUTĂ PĂCĂTOȘI CARE
DORESC SĂ FIE MÂNTUIȚI
PRIN „SINGURUL MÂNTUITOR”.
POȚI FI UNUL DINTRE ACEȘTIA!**

Szasz Ernest este coordonator general al redacției în limba maghiară, Editura Viață și Sănătate.

CUPRINS

3 Editorial

Szasz Ernest
Speranță pentru păcătoși

4 Spiritual

Aurel Neațu
Dumnezeul meu

5 Spiritual

Emilian Niculescu
Cele mai importante două zile de vineri din istoria omenirii

8 Listă ONG-uri 2%

10 Sănătate

Adventist World
Ellen White
Hrana = combustibil

12 Știri

Szász-Cserei Géza
Istoricul unui club de sănătate

13 Info

Casele de odihnă Eforie Sud și Sovata

14 Biblie

Daniel Daniluc
La început de an, o făgăduință pentru 365 de zile

16 Biografii

Cristian Trenchea
Joseph Bates (3)

17 Texte și semnificații

Gabriel Ișvan
Isus, băutor de vin cu păcătoșii – Matei 11:19

18 Misiune

Iosif Diaconu
Pe urmele lui Noe (2)

21 Doctrină

Szallós-Farkas Zoltán
Întruparea lui Isus Hristos și păcatul (1)

24 Apologie

Pavel Burlacu
Adevărul prezent, prin turbulențele sfârșitului de veac (3)

27 Teologie

Florin Lăiu
Colaboratorii lui Edwin Froom și cartea cu bucluc

31 De la inimă la inimă

Ștefan Tomoiagă
În Duh și adevăr

DUMNEZEUL MEU!

Înainte de căsătorie, o tânără i-a spus alesului ei: „Nu-mi prea place numele tău, sună puțin ciudat, neobișnuit, dar pentru că te iubesc îți voi purta numele.” Pentru noi, oamenii, numele este important, motiv pentru care mulți îl schimbă atunci când nu le place cum sună, sau își adaugă și numele lor de familie la cel al soțului ori soției.

Cum este însă la Dumnezeu? Care ar fi logica să mai adaugi ceva unui nume care este minunat!

Merg prin multe biserici și de multe ori întâlnesc frați sau surori, în mod deosebit tați, care, după ce schimbăm câteva cuvinte, îmi spun cu mândrie: „Eu sunt tatăl lui Îl cunoașteți?”

Da, părinților le place să se laude cu copiii care au reușit în viață! Așa suntem toți. Trăim prin copiii noștri și de multe ori ne bucurăm pentru faptul că ei au realizat, și cu ajutorul nostru, desigur, lucruri la care noi doar am visat.

Și Dumnezeu tânjește după sentimentul acesta. Îi place să se mândrească cu fiii Săi care au biruit, prin Isus Hristos, în lupta cu păcatul: „L-ai văzut pe robul meu Iov? Nu este altul ca el pe pământ! (Iov 1:8). Eu sunt Tatăl lui! Dumnezeu nu are nicio problemă să Se prezinte copiilor lui Israel ca fiind „Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov”. Și nu este conjunctural, ci El spune: „Acesta este Numele Meu pentru veșnicie, acesta este Numele Meu din neam în neam” (Exodul 3:15).

Ar fi prea mult dacă te-ai gândi că este posibil ca Dumnezeu să spună același lucru și despre tine? Sunt prea mari (Avraam, Isaac sau Iacov), prea sus, consideri că nu te poți compara cu ei? Dar ce zici de Abel, Noe, Sara, Iosif, Moise, Rahav, Gheleon, Barac, Samson, Iefta, David sau Samuel? Sunt mai accesibili pentru noi? Și ei sunt în lista celor cu credință puternică, a celor pe care, cu mândrie, Dumnezeu îi numește fiii Săi, asociindu-Și Numele cu ei. Lui Dumnezeu nu-I este rușine să se numească Dumnezeul lor (Evrei 11:16), al celor care au fost dispuși să meargă cu El până la capăt.

Expresia „să se numească” (ἐπικαλεῖσθαι) are un sens foarte interesant în limba greacă. Verbul *kaleō* (καλέω), a chema, a fi numit, are sensul, atunci când este însoțit de prepoziție (ἐπικαλέω),

de a pune ceva deasupra, peste ceva. Ideea este că unui nume existent i se mai adaugă unul, *un nume de familie*. Dumnezeu Se identifică cu fiecare copil al Său credincios și *este dispus să poarte numele acesta pentru veșnicie*. Frumusețea și totodată provocarea acestui verset stă în faptul că Dumnezeu dorește să-Și asocieze Numele cu mine, cu tine, dacă-I rămânem credincioși și statornici pe drumul credinței. Așa este Dumnezeu! Se oferă întotdeauna pe deplin, o dragoste incomensurabilă, greu de cuprins în cuvinte și exemple umane.

Dar – apropo de dragostea Lui – mereu m-a intrigat și fascinat totodată sfatul Domnului Isus din Matei 5:41: „Dacă te silește cineva să mergi cu el o milă de loc, mergi cu el două.” Pare ireal, prea mult, lipsit de logică...! Sunt mulți comentatori care au rezolvat problema spunând că întregul pasaj (v. 38-48) are un limbaj figurat. Chiar așa, după ce am mers o milă, *să mai merg una?* Și asta voluntar! Da, acesta e contextul, să întorci și celălalt obraz, să-i dai și cămașa celui care ți-a luat haina, să mergi a doua milă. Ideea este să fii deosebit, să faci diferența prin comportament și atitudine, asemenea Dumnezeului tău. „Fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit” (Matei 5:48).

A doua milă este, dacă vreți, caracteristică lui Dumnezeu, Îl definește. Este cartea Lui de vizită. Mereu dispus să o ia de la capăt cu fiecare dintre noi, gata să-i acorde o șansă celui care I-a întors spatele, fără să obosească vreodată. A doua milă înseamnă să treci dincolo de datorie, de ceea ce îți este impus prin lege, prin reguli sau cutume, de ceea ce faci din obligație, și să aplici măsura lui Dumnezeu, exprimată atât de frumos de apostolul Pavel: „Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi” (Romani 5:8).

Avem un Dumnezeu iubitor, plin de îndurare, gata să meargă cu noi câte mile este nevoie, pentru că ne dorește în cer, alături de El. Un Dumnezeu căruia Îi face plăcere să se laude cu fiii Săi pământeni, care trăiesc o viață nouă, schimbată prin Isus Hristos. Da, Dumnezeu dorește să poarte și numele tău pentru veșnicie! ■

Aurel Neațu este secretarul Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

**IDENTITATE
REGALĂ
AUREL
NEAȚU**

„LUI DUMNEZEU
NU-I ESTE RUȘINE
SĂ SE NUMEASCĂ
DUMNEZEUL LOR...”
(EVREI 11:16)

CELE MAI IMPORTANTE DOUĂ ZILE DE VINERI DIN ISTORIA OMENIRII

Până în prezent nu există niciun eveniment din istoria omenirii care să fi depășit în importanță cele două zile de vineri la care ne referim în acest articol. De asemenea, nu există alte două zile mai contrastante în conținut decât aceste două zile.

În timp, sunt la distanțe mari și totuși atât de strâns legate. Prima zi de vineri la care facem referire este a șasea zi a creațiunii, prima zi de vineri din calendarul nescris al omenirii, într-un fel „ziua de naștere” a omenirii. A doua zi de vineri a fost ultima zi a vieții Mântuitorului, ziua crucificării Sale.

Prima zi de vineri ni-l arată pe om în mâinile Creatorului, adică ale Domnului Isus. A doua zi de vineri ne arată reversul: Isus Hristos în mâinile omului. Tocmai în aceasta constă uriașul contrast dintre cele două zile.

Să le privim mai de aproape, ținând seama de acest context. Vom înțelege mai bine ce este omul pentru Dumnezeu și ce este în stare să facă omul.

Prima zi de vineri – omul în mâna lui Dumnezeu

Raportul Genezei este succint, dar totuși suficient pentru a ne putea da seama ce înseamnă omul pentru Dumnezeu: „Apoi Dumnezeu a zis: «Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ.» Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut” (Geneza 1:26-27). „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu. Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit, și a pus acolo pe omul pe care-l întocmise” (Geneza 2:7-8).

În această primă zi de vineri, Isus, în calitate de Creator, a înfăptuit planul secret stabilit în cadrul restrâns al persoanelor Dumnezeirii cu pri-

vire la crearea omului, cu toate riscurile implicate.

Crearea omului a fost lăsată la urmă de tot, ceea ce nicidecum nu reflecta lipsa de importanță a omului din punctul de vedere al lui Dumnezeu. Dimpotrivă, pune în lumină interesul maxim și onoarea care i-a fost conferită omului de către Divinitate. Este identică cu grija părinților care așteaptă nașterea copilului și se pregătesc pentru ea, la momentul acela, totul să fie gata. Este onoarea care se oferă personalităților de rang foarte înalt, regilor și președinților de state la anumite festivități publice. Ei sosesc ultimii și imediat începe programul. Omul urma să reflecte chipul lui Dumnezeu și urma să stăpânească peste tot ceea ce Dumnezeu crease. Când cerul era deja albastru, iar soarele trimitea raze calde și aurii, când lumea plantelor își etala frumusețile și parfumul, când apa cristalină a pâraielor clipoceia printre pietre, iar păsările umpleau văzduhul de cântec, Creatorul S-a aplecat, a luat un bulgăre de lut și a modelat primul om. L-a creat după chipul Său și i-a dat viață. La finalul acestei zile, Creatorul a inspectat din nou tot ce crease și a constatat că toate erau foarte bune, inclusiv omul.

Din această perfecțiune să menționăm de data aceasta doar un aspect: mărimea omului în raport cu tot ce exista pe Pământ. Desigur, Creatorul l-ar fi putut crea în așa fel încât să fie mai mare decât elefanții sau să fie de mărimea furnicilor și să posede toate calitățile pe care le deține în mod normal un om. S-a stabilit științific faptul că măsura omului este ideală pentru condițiile vieții pe Pământ. Ce probleme ar fi apărut dacă atât omul, cât și alte ființe ar fi avut dimensiuni diferite.

În privința modului în care a fost creat omul, dincolo de prețuire și onoare putem remarca și nuanța evanghelică. Acea aplecare a Creatorului pentru a-l ridica pe om din țărână conține un mesaj elocvent. Se vede dispoziția Creatorului de a-l ridica din țărână pentru a-l modela cu mâinile Sale după chipul Său, chiar dacă trebuie să-și

**IMPACTUL
POZITIEI
EMILIAN
NICULESCU**

**FĂRĂ PRIMA ZI DE
VINERI, NU AM AVEA
TRECUT ȘI NICI
EXISTENȚĂ; FĂRĂ A
DOUA ZI DE VINERI,
NU AM AVEA VIITOR
ȘI VIAȚĂ VEȘNICĂ.**

„murdărească ” mâinile cu lutul ființei sale. Din pământul negru, Dumnezeu poate modela coroana creațiunii. Aceasta este Evanghelia de pe primele pagini ale Bibliei.

Din prima zi de vineri înțelegem ce înseamnă ca omul să fie în mâinile lui Dumnezeu!

A doua zi de vineri – Isus, Creatorul, este în mâinile oamenilor

În întreaga Biblie nu găsim un raport mai amplu cu privire la conținutul unei zile din viața Domnului Isus, decât cel relatat despre această zi. La un moment dat se ține seama și de anumite ore. Este ziua în care se inversează oarecum rolurile: Domnul a fost dat în mâinile oamenilor.

În Vechiul Testament este redată o întâmplare cu privire la regele David, căruia Dumnezeu îi dă ocazia să aleagă dintre trei posibilități forma de pedeapsă. Cu ocazia aceea, el a spus ceva foarte important: „David a răspuns lui Gad: «Sunt într-o mare strâmtoare! Oh, mai bine să cădem în mâinile Domnului, căci îndurările Lui sunt nemărginite, dar să nu cad în mâinile oamenilor!»” (2 Samuel 24:14).

Domnul Isus nu a avut această șansă, El nu putea evita să fie dat în mâinile oamenilor. „Căci învăța pe ucenicii Săi și zicea: «Fiul omului va fi dat în mâinile oamenilor; ei Îl vor omori și, a treia zi după ce-L vor omori, va învia»” (Marcu 9:31). Nimeni nu-și putea imagina ce însemna lucrul acesta, dar ne-o arată evenimentele din ultima zi de vineri din timpul activității Sale publice. Nu există o zi mai tristă!

Iată cum este transferat de la o mână la alta, de la Ana la Caiafa, și fiecare adaugă noi suferințe, noi dureri la calvarul Mântuitorului. Iuda, ucenicul lui Isus, Îl dă pe mâinile gloatei trimise de mării preoți pentru a-L aresta. Ca un infractor primejdios, slujitorii Îl dau pe mâna Sinedriului convocat în miez de noapte, pentru a delibera asupra sorții lui Isus. După încercări nereușite de a-I găsi vreo vinovăție, apelând chiar și la martori mincinoși, Îi găsesc în final vinovăția cea mai gravă: faptul că a declarat că este Fiul lui Dumnezeu, ceea ce pentru ei însemna hulă, o vinovăție care cere pedeapsa capitală.

Caiafa își exprimă îngrijorarea că o asumare a unei asemenea poziții ar atrage nenorocirea asupra întregului popor Israel din partea romanilor. Dar, deoarece conjunctura politică nu le permitea să ducă la capăt execuția, Isus este dat pe mâna guvernatorului roman Pilat. Pilat, ca un bun cunoscător de oameni, își dă sea-

ma de nevinovăția Condamnatului, de întreaga mașinație, dar încearcă să se descotorosească de acest caz și Îl transferă pe Isus în mâinile tetrarhului Irod, care tocmai se afla în Ierusalim în acele zile.

Concluzia lui Irod este identică cu a lui Pilat, Îl dă pe mâna soldaților, ca apoi să fie retrimis la Pilat. Ostașii lui Irod folosesc ocazia pentru a-L ridiculiza și înjosi pe Isus. În felul acesta, Darul cel mai prețios al Cerului trece, rând pe rând, din mână în mână, fiecare adăugând la povara de durere sufletească și fizică a Mântuitorului lumii.

Aflat din nou față în față cu Isus, judecătorul Pilat, orgolios și îmbătat de putere, Îi pune o întrebare foarte interesantă: „Pilat I-a zis: «Mie nu-mi vorbești? Nu știi că am putere să Te răstignesc și am putere să-Ți dau drumul?»” (Ioan 19:10).

Este uimitor faptul că Isus nu contestă această „putere” a lui Pilat de a face cu Isus ceea ce vrea. Însă îl face conștient că această putere nu o are în virtutea funcției, sau a capacităților sale personale, ci ea îi „este dată de sus”.

Însă această putere este dată într-un anumit fel oricărui om. Evrei 6:6 arată că fiecare om Îl poate răstigni din nou pe Isus continuând o viață de păcate după ce L-a cunoscut. De asemenea, Îl poate da drumul în sensul că este cu totul pasiv în privința persoanei lui Isus Hristos. Dar mai există o putere dată de Dumnezeu omului: aceea de a-L primi pe Isus ca Mântuitor personal și de a deveni o fiică, respectiv un fiu al lui Dumnezeu (Ioan 1:12).

Pilat mai adresează încă o întrebare crucială: „Ce este adevărul?” El pune întrebarea acesteia Persoanei celei mai competente, Celui care este Adevărul. Dar, din păcate, nu așteaptă răspunsul, ci aleargă afară la mulțime și, din nefericire, cu ei se consultă în problema esențială a mântuirii: „Pilat a luat din nou cuvântul și le-a zis: «Dar ce voiți să fac cu Acela pe care-L numiți Împăratul iudeilor?»” (Marcu 15:12). Răspunsul lor unanim este: „Răstignește-L!” Cât de grav este să te consulți cu mulțimea în problemele mântuirii, ale eternității. Sub presiunea mulțimii, în final, Pilat cedează și, dintre cele trei variante, o alege pe cea mai gravă: răstignirea lui Isus.

Evanghelistul Luca surprinde acest aspect: „Dar ei strigau în gura mare și cereau de zor să fie răstignit. Și strigătele lor și ale preoților celor mai de seamă au biruit. Pilat a hotărât să li se împlinească cererea” (Luca 23:23-24). În loc să biruiască adevărul, rațiunea, sfatul bun al soției, dreptatea, au biruit presiunea mulțimii și interesul politic vremelnic.

ÎN PRIMA ZI DE VINERI, OMUL A FOST SCOS DIN ȚĂRÂNĂ ȘI RIDICAT LA RANG DE STĂPÂNITOR AL PĂMÂNTULUI. ÎNTR-O ALTĂ ZI DE VINERI, DOMNUL DOMNILOR ȘI ÎMPĂRATUL ÎMPĂRAȚILOR ESTE AȘEZAT DE MÂINILE OMULUI ÎN ȚĂRÂNĂ! ȘI CU TOATE ACESTE, MOARTEA LUI ISUS ÎNSEAMNĂ RĂSCUMPĂRARE PENTRU CEL CARE ÎL PRIMEȘTE.

Sentința este pusă în aplicare de soldații romani și, în plus, este răstignit între alți doi tâlhari, pentru a mări și mai mult batjocura și disprețul. Deasupra I se așază o inscripție ironică: „Isus, Împăratul iudeilor.”

Din toată acea mulțime, se evidențiază doar două reacții publice pozitive: un tâlhar și sutașul roman care conducea execuția. Aceste două declarații arată că nimic nu a putut eclipsa valoarea reală, demnitatea Domnului Isus Hristos: nici acuzațiile, nici batjocura, nici maltratările, dimpotrivă, le-au evidențiat și mai mult. Tâlharul din dreapta recunoaște în El pe Împăratul ceresc, iar sutașul roman, pe Fiul lui Dumnezeu. Concluziile acestea nu se datorau vreunei pregătiri teologice speciale, sau vreunui studiu îndelungat (proba-

bil sutașul L-a văzut pentru prima dată), ci unei evidențe pe care nimic nu o poate estompa.

Apoi Isus a fost așezat în mormânt, în pământ! Ce contrast uriaș, izbitor! În prima zi de vineri, omul a fost scos din țărână și ridicat la rang de stăpânitor al Pământului. În această zi de vineri, Domnul domnilor și Împăratul împăraților este așezat de mâinile omului în țărână!

Și cu toate acestea, moartea lui Isus nu a fost una impusă, ci este una de bunăvoie și ea înseamnă răscumpărare pentru cel care Îl primește.

Fără prima zi de vineri, nu am avea trecut și nici existență; fără a doua zi de vineri, nu am avea viitor și viață veșnică! ■

Emilian Niculescu este pastor pensionar.

FIECARE OM ÎL POATE RĂSTIGNI DIN NOU PE ISUS CONTINUÂND O VIAȚĂ DE PĂCATE DUPĂ CE L-A CUNOSCUȚ.

DE ASEMENEA, ÎI POATE DA DRUMUL, ÎN SENSUL CĂ ESTE CU TOTUL PASIV ÎN PRIVIȚA PERSOANEI LUI ISUS HRISTOS.

DAR MAI EXISTĂ O PUTERE DATĂ DE DUMNEZEU OMULUI: ACEEA DE A-L PRIMI PE ISUS CA MÂNTUITOR PERSONAL ȘI DE A DEVENI O FIICĂ, RESPECTIV UN FIU AL LUI DUMNEZEU.

DIRECȚIONEAZĂ UN PROCENT DE 2% DIN IMPOZITUL ANUAL PE VENIT PENTRU SUSȚINEREA ENTITĂȚILOR NONPROFIT SAU A UNITĂȚILOR DE CULT ALE BISERICII ADVENTISTE DE ZIUA A ȘAPTEA DIN ROMÂNIA

Conform Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, art. 79, art. 82 (6), 102, 123 (2),(3), contribuabilii pot direcționa un procent de 2% din impozitul anual pentru susținerea entităților nonprofit sau a unităților de cult. **Pentru ADRA România, procentul este de 3,5%.** Pentru aceasta trebuie să depuneți **Formularul 230** (pentru veniturile din salarii sau pensii) sau, dacă depuneți **Declarația unică** (pentru venituri din activități independente, cedarea folosinței bunurilor, activități agricole, piscicultură, silvicultură, alte surse), să completați Capitolul 1, Secțiunea 6.

- **Formularele se descarcă de pe site-ul ANAF**, putând fi completate electronic sau de mână:

https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Declaratii_R/230.html

https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Declaratii_R/declaratie_unica.html, în format pdf (soft A).

- **Se completează cu:**

- suma solicitată a fi virată. În cazul în care nu se cunoaște/completează va fi calculată de organul fiscal;
- denumire entitate nonprofit/unitate de cult, cod fiscal și cod bancar IBAN.

• **Se depun** prin mijloace electronice de transmitere la distanță. Declarația 230 se poate depune și la registratura organului fiscal sau prin poștă, prin scrisoare recomandată.

Data-limită este 15 martie 2019.

INSTITUȚII CARE APARTIN BISERICII ADVENTISTE ȘI AL CĂROR AUDIT SE FACE PRIN SISTEMUL BISERICII

Nr.	DENUMIRE ONG	COD FISCAL	COD IBAN	OBSERVAȚII
1	UNIUNEA DE CONFERINȚE	4752219	RO39 BRDE 4455 V237 2751 4450	București
2	Asociația Centrului Media Speranța	29930109	RO03 RNCB 0479 1273 4860 0001	București
3	Fundația pentru Spitalul Adventist	36714175	RO21 BTRL RONC RT03 6583 7301	Târgu-Mureș
4	Agenția Adventistă pentru Dezvoltare, Refacere și Ajutor – ADRA România	14355291	RO73 RNCB 0074 0292 1540 0001	București
5	Universitatea Adventus din Cernica	8883136	RO80 RNCB 0087 0081 1693 0001	Cernica
6	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie	12525349	RO92 BRDE 4455 V592 1875 4450	București
7	Asociația Sănătate și Educație	13817422	RO69 BRDE 4455 V615 3169 4450	București
8	Asociația Sola Scriptura	14297964	RO81 BRDE 4455 V475 0525 4450	București
9	Asociația Serviciul Umanitar pentru Penitenciare	5108446	RO87 BRDE 4455 V917 3616 4450	București
10	Asociația Conștiință și Libertate	26601411	RO15 BRDE 4455 V346 2206 4450	București
11	Asociația „Exploratori pentru Viitor”	14027189	RO59 BRDE 4455 V512 2467 4450	București
12	Asociația biblică „Casa Bibliei”	27075455	RO96 RNCB 0073 0347 7094 0001	București
13	Școala Postliceală Sanitară „Dr. Luca”	17871521	RO38 RNCB 0048 0534 8328 0001	Brăila
14	Școala Postliceală Sanitară „Dr. Luca”	35572277	RO52 RNCB 0091 1492 7932 0001	Cernica
1	BISERICA CREȘTINĂ ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA BANAT	5776798	RO68 RNCB 0015 0492 7245 0001	Arad
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA MOLDOVA	4277072	RO97 RNCB 0026 0126 6680 0001	Bacău
2	Fundația umanitară „Dr. Luca”	14078913	RO15 RNCB 0026 0308 9377 0001 Centrul de Sănătate Podiș	
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA MUNTENIA	4733390	RO98 RNCB 0074 0292 3624 0001	București
2	Filiala Muntenia a ASEF	15890683	RO36 RNCB 0074 0292 2390 0001	București
3	Școala Primară „Dr. Luca”	35100908	RO88 BRDE 0905 V472 1080 0900	Brăila
4	Asociația Școala „Dumitru Florea”	30240129	RO98 RNCB 0205 1278 6740 0001	Ploiești
5	Asociația Școala „Wilhelm Moldovan”	26392757	RO11 RNCB 0114 1142 6003 0001	Constanța
6	Asociația Liceul Teoretic „Mihai Ionescu”	12483090	RO21 RNCB 0084 0107 6864 0001	București
7	Asociația Prestigimedica	32312485	RO10 RNCB 0082 0010 8546 0002	București
8	Asociația Respiro	33421979	RO24 RNCB 0082 1410 6836 0001	București
9	Asociația Opinia Production	36673873	RO02 BTRL RONC RT03 7443 3201	Constanța
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA OLTENIA	4553216	RO75 RZBR 0000 0600 0046 0472	Craiova
2	Asociația pentru Sănătate, Educație și Familie – filiala Oltenia	17643477	RO72 RZBR 0000 0600 0657 9189	Craiova
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA TRANSILVANIA DE NORD	4547087	RO75 RNCB 0106 0265 9081 0001	Cluj-Napoca
1	BISERICA ADVENTISTĂ DE ZIUA A ȘAPTEA, CONFERINȚA TRANSILVANIA DE SUD	8364740	RO37 RNCB 0193 0159 6750 0001	Târgu Mureș

INSTITUȚII CARE COLABOREAZĂ CU BISERICA ADVENTISTĂ ȘI LA CARE AUDITUL SE FACE PRIN SISTEMUL BISERICII

Nr.	Denumire ONG	COD FISCAL	COD IBAN	Observații	Localitate
UNIUNEA DE CONFERINȚE					
1	Fundația Casa Pâinii	17510993	RO40 RNCB 0052 0188 2287 0001	instituție socială	Viziru
CONFERINȚA BANAT					
1	Asociația Grădina Speranței	23658243	RO91 RNCB 0015 1260 7077 0001	Grădinița Cuvin	Arad
2	Școala „Speranța” Macea	38586374	RO94 RNCB 0015 1607 9283 0001	Școală primară	Macea
3	Asociația Familia Speranței România	13437490	RO88 RNCB 0249 0492 7554 0001	Grădinița Salem Arad	Arad
4	Asociația Familia Speranței România	13437490	RO59 RNCB 0015 0492 7554 0001	Grădinița Betania Timișoara	Timișoara
5	Asociația Casa Speranței Banat	28238372	RO44 RNCB 0015 1213 1580 0001	Asistă social persoane în vârstă defavorizate	Arad
6	Asociația Studențească Amicus – Filiala Timișoara	18620862	RO83 RNCB 0255 0403 4775 0001	Proiecte studențești	Timișoara
7	Asociația Teenjoy	34567671	RO20 RNCB 0015 1489 7486 0001	Promovează acțiuni educative prin organizarea de tabere	Arad
CONFERINȚA MOLDOVA					
1	Asociația Proexelența	29572604	RO07 RZBR 0000 0600 1443 7165	Grădinița Celestino	Bacău
2	Asociația Bambi	14109939	RO23 RZBR 0000 0600 0386 6981	Grădinița Bambi	Galați
3	Asociația EVISS	35958350	RO66 RNCB 0310 1615 3123 0001	Grădinița EVISS	Iași
4	Filiala Asociației Bambi	18177642	RO94 RNCB 0142 1129 9409 0001	Școală primară + Școală gimnazială	Matca
5	Asociația T.C. Mărgăritare	23824060	RO86 BRDE 2805 V258 7033 2800	Grădinița Mărgăritare	Roman
6	Asociația Studențească Amicus - Filiala Iași	14032304	RO57 BRDE 2405 V391 3153 2400	Proiecte studențești	Iași
7	Școala Gimnazială Matca	35853876	RO21 RNCB 0142 1502 4355 0001	Școală nivel preșcolar + primar	Matca
8	Asociația „Viitorul Azi”	35965225	RO22 UGBI 0000 2020 12642RON	Grădinița „Elisei”	Piatra Neamț
CONFERINȚA MUNTENIA					
1	Asociația pentru Educație Creștină	25717257	RO84 BTRL 0450 1205 J700 51XX	Grădinița Micii Valdenzi - Popa Tatu	București
2	Asociația Speranță pentru Măine - Grădinița Licurici	22470550	RO31 RNCB 0082 0940 7366 0001	Grădinița Licurici - Cuza Vodă	București
3	Asociația Umanitară EDUSTAR	22740441	RO69 BTRL 0100 1205 1246 0XX	Grădinița Edustar	Buzău
4	Asociația Grădinița Curcubeul Speranței	26362950	RO49 BTRL 0190 12053 7713 8XX	Grădinița Curcubeul Speranței	Giurgiu
5	Asociația Școală „Dumitru Florea” – Școala Excelsis	30240129	RO98 RNCB 0205 1278 6740 0001	Grădiniță + Școală primară + Școală gimnazială	Ploiești
6	Asociația Școala Eden Paradisul Copiilor	30304052	RO87 RNCB 0208 1281 0575 0001	Grădiniță + Școală primară	Băicoi
7	Asociația „Pro Eirene”	23967109	RO46 BRDE 2305 V177 6186 2300	Grădinița Micul Prinț	Slobozia
8	Asociația Speranța	21642801	RO04 RNCB 0128 0749 3570 0001	Grădinița Speranța	Târgoviște
9	Asociația „Ridică-te și Umblă”	32373890	RO91 RNCB 0073 1380 7216 0001	Program de îmbunătățire a calității vieții persoanelor cu handicap	București
10	Asociația Speranță pentru Măine	22470550	RO38 RNCB 0289 0940 7366 0001	Sucursala Grădinița Priki - Militari	București
11	Asociația Internațional Christian Academy	35395876	RO07 INGB 0000 9999 0560 1371	Grădiniță	Cernica
CONFERINȚA OLTENIA					
1	Asociația Creștină pentru Educație și Sănătate	28468827	RO90 CECE AG01 30RO N090 7163	Grădinița Eden	Pitești
2	Asociația „Holistic Education”	31908979	RO85 RZBR 0000 0600 1582 9360	Grădinița Licuricii	Roșiori de Vede
CONFERINȚA TRANSILVANIA DE NORD					
1	Asociația „Cristian Education for Romania”	22623018	RO87 BTRL 0130 1205 M114 29XX	Are 6 grădinițe, după cum urmează:	Cluj-Napoca
				Kinderfreunde	Cluj-Napoca
				Albinuța	Halmeu
				David	Moisei
				Emanuel	Ocna-Mureș
				Tudor	Sighetu Marmației
				Happy Kinder	Beclean
2	Grădinița „ANA”	36983505	RO13 BTRL RONC RT03 8296 2601	Grădiniță	Săpânța
CONFERINȚA TRANSILVANIA DE SUD					
1	Asociația Educație pentru o Viață Sănătoasă	16832621	RO23 BTRL 0270 1205 1167 05XX	Grădiniță + Școală primară + Școală gimnazială	Câmpenița
2	CSMPR – Herghelia	5994199	RO83RNCB0193 0159 6949 0001	Instituție de sănătate	Herghelia
3	Liceul „Dr. Lind”	32712716	RO57 RNCB 0188 1503 2488 0001	Liceu	Câmpenița
4	Asociația „Advent Kindergarten – Filiala Reghin”	22740913	RO13 BACX 0000 0010 9174 1000	Grădinița Emanuel	Reghin
5	Asociația Puterea Educației	26333378	RO06 BTRL 0330 1205 P955 84XX	Grădinița Licuricii	Sibiu
6	Asociația „Sonnenschein Schassburg”	25502444	RO13 RNCB 0191 1095 6393 0001	Grădinița Sonnenschein Schassburg	Sighișoara
7	Asociația Familie și Educație pentru Copii	25505050	RO31 RNCB 0188 1092 7112 0001	Grădiniță + Școală Primară + Școală Gimnazială	Vaideiu
8	Centrul de Sănătate Educație și Familie Sanogen	32469421	RO89 BTRL RONC RT23 2343 901	Proiecte de sănătate și sociale – centru de influență	Târgu Mureș
9	Fundația OMEGA	9914800	RO41 BTRL 0270 1205 M590 30XX	Școală primară + nivel gimnazial	Târgu Mureș

Hrana =

Gătitul... este o știință pe care toate femeile ar trebui să o cunoască... Pentru a face ca hrana să fie apetisantă și în același timp simplă și hrănitoare, este nevoie de iscusință... Bucătăresele trebuie să știe să pregătească mâncare simplă într-un mod simplu și sănătos, astfel încât aceasta să fie mai gustoasă, cât și mai sănătoasă, datorită simplității ei.

Corpurile noastre sunt construite din mâncarea pe care o consumăm. Țesuturile corpului sunt distruse permanent; fiecare mișcare a fiecărui organ implică daune, iar aceste daune sunt reparate cu resursele din hrana noastră.

Fiecare organ al corpului are nevoie de partea sa de hrană. Creierul trebuie să fie alimentat cu partea sa; oasele, mușchii și nervii au nevoie de partea lor. Există un proces minunat care transformă alimentele în sânge, apoi acest sânge este folosit pentru a construi diferite părți ale corpului. Acest proces se desfășoară continuu, furnizând viață și putere fiecărui nerv, mușchi și țesut.

Alege înțelept!

Alimentele ar trebui alese astfel încât să furnizeze cele mai bune elemente necesare zidirii

corpului. În această alegere, apetitul nu este un ghid sigur. Prin obiceiurile greșite legate de mâncare, apetitul s-a pervertit. Adesea, el cere hrană care afectează sănătatea și produce slăbiciune în loc de putere. Nu putem fi ghidați în siguranță de obiceiurile societății. Boala și suferința care se întâlnesc peste tot se datorează, în mare parte, greșelilor în ceea ce privește alimentația.

Atenție însă, că nu toate alimentele sănătoase în sine sunt potrivite nevoilor noastre în toate circumstanțele. Este nevoie de multă atenție în alegerea alimentelor.

Dieta noastră ar trebui să fie adaptată în funcție de anotimp, de climatul în care trăim și de ocupația noastră. Unele alimente care sunt potrivite într-un anumit anotimp sau într-un anumit climat nu sunt potrivite pentru un altul. Așadar, persoanele cu ocupații diferite au nevoie de alimente diferite care să le satisfacă cel mai bine nevoile. Adesea, alimentele care pot fi consumate și care sunt benefice persoanelor implicate în muncă fizică sunt nepotrivite pentru persoanele sedentare sau care au o ocupație ce le solicită mai mult intelectual.

Dumnezeu ne-a pus la dispoziție o mare varietate de alimente sănătoase și fiecare om în parte ar trebui să le aleagă pe acelea pe care experiența și judecata sănătoasă le găsesc a fi cele mai potrivite pentru propriile necesități.

combustibil

Alimentația inițială a omului

Pentru a deosebi care sunt cele mai bune alimente, trebuie să studiem planul original al lui Dumnezeu pentru dieta omului. Cel care a creat omul și care înțelege nevoile lui i-a pus lui Adam la dispoziție hrana: „Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră” (Geneza 1:29).

După ce a părăsit Edenul pentru a-și câștiga mijloacele de subzistență lucrând pământul sub blestemul păcatului, omul a primit permisiunea să mănânce și „iarba de pe câmp” (Geneza 3:18).

Cerealele, fructele, nucile și legumele constituie dieta aleasă pentru noi de Creatorul nostru. Aceste alimente, pregătite într-un mod cât mai simplu și mai natural posibil, sunt cele mai sănătoase și mai hrănitoare. Ele conferă o forță, o rezistență și o vigoare a intelectului care nu ar putea fi oferite de o dietă mai complexă și mai solicitantă.

Pentru a menține sănătatea, este nevoie de o cantitate suficientă de alimente bune și hrănitoare.

Dacă ne planificăm dieta cu înțelepciune, vom putea observa că alimentele favorabile sănătății se găsesc în aproape fiecare țară. Diferitele preparate de orez, grâu, porumb și ovăz sunt trimise peste tot în lume. De asemenea, găsim oriunde fasole, mazăre și linte. Acestea, împreună

Mulți nu consideră că aceasta este o problemă ce ține de datoria lor și din această cauză ei nu încearcă să pregătească mâncarea în mod corespunzător. Acest lucru se poate face în mod simplu, sănătos, ușor, fără a se folosi grăsimi, unt sau carne. Iscușința trebuie îmbinată cu simplitatea. În vederea acestui lucru, femeile trebuie să citească și apoi, cu răbdare, să pună în practică ceea ce au citit.

(Sfaturi pentru biserică, p. 147)

cu fructele locale sau importate, și împreună cu varietatea de legume care cresc în fiecare țară, ne oferă oportunitatea de a alege un regim alimentar care este complet lipsit de carne.

Dacă fructele uscate, cum ar fi stafidele, prunele, merele, perele, piersicile și caisele, se pot obține la prețuri moderate, le puteți folosi ca elemente de bază în alimentație și veți avea rezultate grozave în ceea ce privește sănătatea și vigoarea tuturor, indiferent de domeniul de activitate. ■

Acest material este preluat din *Sfaturi pentru biserică* (Boise, Id., Pacific Press Pub. Assn., 1991), pp. 221, 222. Adventiștii de Ziua a Șaptea cred că Ellen G. White (1827–1915) a manifestat darul profeției pe parcursul celor peste 70 de ani de slujire.

Istoricul unui club de sănătate

Ciclul de prelegeri biblice intitulat „Secretele vieții încrezătoare”, prezentat de pastorul Kovács Bíró János în Sala Mureșul, din Târgu Mureș, în perioada 25 februarie – 6 martie 2011, a trezit interesul multor persoane. Întrebarea organizatorilor a fost: „Ce va urma?” Cu sprijinul Conferinței și al pastorilor din Târgu Mureș, imediat după terminarea ciclului de prelegeri, în aceeași sală închiriată au urmat două programe: „Sănătate pentru viață”, în fiecare luni, și un cerc biblic, în fiecare vineri seară. În acest articol aș dori să vă relatez câte ceva despre activitatea Clubului de Sănătate, un program care a continuat de atunci în fiecare luni și s-a dovedit a fi un program de misiune util în vederea îmbunătățirii vieții.

Întâlnirile unei seri încep cu rugăciune. După prezentarea unui scurt mesaj biblic, participanții ascultă prezentări referitoare la prevenirea și tratarea anumitor boli, rolul anumitor organe și condițiile bunei lor funcționări. Se dau răspunsuri la întrebări și se efectuează teste cu privire la starea de sănătate a participanților. Întâlnirile se încheie tot cu rugăciune.

Prezentatorii invitați sunt cadre specializate: medici, asistenți medicali, studenți în medicină și pastori sau consilieri în probleme de nutriție. Un instrument util în privința educației referitoare la o viață sănătoasă este practica, de aceea, în ultima luni seara a lunii are loc cursul de gătit mâncare vegană cu degustare, condus de o persoană calificată. O bucurie aparte a participanților este atunci când au posibilitatea de a găti ei înșiși preparate cum ar fi pizza sau shaorma vegană.

Anul trecut, paleta activităților s-a îmbogățit cu alte activități practice care stimulează părțasia. Membrii clubului au participat la programe interactive cu sprijinul membrilor bisericii, în grupuri de 25-35 de persoane. Iarna s-au organizat plimbări în pădure. Primăvara au strâns leurdă și au vizitat rezervația de bujori din Zau de Câmpie. Vara au cules plante medicinale și au vizitat muzeul de pălării de paie din Crișeni. Toamna s-au vizitat Cheile Turzii și salina din Turda. Cu altă ocazie s-a vizitat Sanatoriul și Centrul de Sănătate din Herghelia, unde au ascultat conferințe cu privire la prevenirea bolilor moderne, apoi s-au bucurat de o masă comună, gustoasă. Membrii clubului au petrecut împreună un weekend în Centrul de Tineret al Conferinței, unde s-au legat adevărate prietenii și au fost invitați în biserică la concertul de tineret despre nașterea Domnului Isus. Mulți dintre ei au participat și la prezentările spirituale intitulate „Reformațiunea atunci și azi”.

Zidurile prejudecăților s-au demolat și au apărut relații pline de încredere. Unii dintre ei au devenit între timp membri ai bisericii. Câțiva mai au de luptat cu anumite dependențe, iar alții sunt urmăriți de consecințele greșelilor din trecut. Acestora le asigurăm sprijin și încurajare.

Acest program se bucură de succes dacă menținem o legătură constantă și de durată cu oamenii. În felul acesta, solia reformei sanitare devine mâna dreaptă a vestirii Evangheliei, un deschizător de uși. Prin intermediul cluburilor de sănătate nu doar noi ne apropiem mai mult de oameni, ci și inimile lor se deschid față de Domnul Hristos.

Ne-am dori ca un număr tot mai mare de membri să se implice în misiunea sanitară și în practicarea unui mod de viață sănătos. ■

Szász-Cserei Géza, pastor și consilier nutriționist Conferința Transilvania de Sud.

CASA DE ODIHNĂ EFORIE SUD 2019

Casa de odihnă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, situată în stațiunea Eforie Sud, str. Mihai Viteazu nr. 49-51, pune la dispoziția membrilor și aparținătorilor bisericii noastre **sejururi de 5 zile, cazare + 3 mese (regim ovo-lacto-vegetarian și vegan)**, într-un imobil nou și modern, compus din 20 de camere cu câte două paturi fiecare și baie proprie.

INFORMAȚII ȘI PROGRAMĂRI

Casa de Pensii a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea – **Adresă poștală:** str. Erou lancu Nicolae nr. 38-38A, 077190, Voluntari, jud. Ilfov. **Telefon:** 0744 388 030; 0740 104 001. **E-mail:** casapensii@adventist.ro.

Plata se va efectua în contul Casei de Pensii **RO70BRDE445SV23727864450**, deschis la BRD, **cu mențiunea „sejur Eforie Sud + nume”**, sau la casieria Casei de Pensii (sediul Uniunii de Conferințe).

PERIOADE SEJUR

9 – 14 iunie	30 iunie – 5 iulie	21 – 26 iulie	11 – 16 august	1 – 6 septembrie
16 – 21 iunie	7 – 12 iulie	28 iulie – 2 august	18 – 23 august	8 – 13 septembrie
23 – 28 iunie	14 – 19 iulie	4 – 9 august	25 – 30 august	

TARIFE: CAZARE + 3 MESE/ZI/PERSOANĂ

Adulți și copii peste 14 ani	Copii între 4 și 14 ani Cu saltea și lenjerie	Copii între 4 și 14 ani Fără saltea	Copii între 0 și 4 ani gratuit
mai 125 lei	mai 70 lei	mai 57 lei	
iunie 135 lei	iunie 75 lei	iunie 60 lei	
iulie/august 155 lei	iulie/august 80 lei	iulie/august 65 lei	
septembrie 135 lei	septembrie 75 lei	septembrie 60 lei	

DE REȚINUT

- ✓ **Sejurul începe duminică, după ora 14, cu servirea prânzului, și se încheie vineri, până în ora 10, după servirea micului dejun.**
- ✓ Rezervarea inițială este valabilă cel mult două săptămâni. De asemenea, în cazul neachitării sejurului, în contul bancar specificat mai sus sau la casierie, cu cel târziu o lună înainte de începerea lui, rezervarea se anulează.
- ✓ Bani depuși în contul CPA nu se returnează decât în cazuri excepționale și cu aprobarea Consiliului Casei de Pensii.

CASA DE ODIHNĂ SOVATA-BĂI 2019

Casa de odihnă a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, situată în stațiunea Sovata-Băi, str. Trandafirilor nr. 64, jud. Mureș, pune la dispoziția membrilor și aparținătorilor bisericii noastre **sejururi de 10 zile, cazare + 3 mese (regim ovo-lacto-vegetarian și vegan)**, într-un imobil modernizat, compus din 11 camere dotate cu baie proprie.

INFORMAȚII ȘI PROGRAMĂRI

Casa de Pensii a Uniunii de Conferințe a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea – **Adresă poștală:** str. Erou lancu Nicolae nr. 38-38A, 077190, Voluntari, jud. Ilfov. **Telefon:** 0744 388 030; 0740 104 001. **E-mail:** casapensii@adventist.ro.

Plata se va efectua în contul Casei de Pensii **RO70BRDE445SV23727864450**, deschis la BRD, **cu mențiunea „sejur Sovata + nume”**, sau la casieria Casei de Pensii (sediul Uniunii de Conferințe).

PERIOADE SEJUR

26 mai – 5 iunie	23 iunie – 3 iulie	21 – 31 iulie	18 – 28 august
9 – 19 iunie	7 – 17 iulie	4 – 14 august	1 – 11 septembrie

TARIFE: CAZARE + 3 MESE/ZI/PERSOANĂ

Adulți și copii peste 14 ani	Copii între 4 și 14 ani	Copii între 0 și 4 ani gratuit
mai 105 lei	mai 60 lei	
iunie 110 lei	iunie 65 lei	
iulie 120 lei	iulie 70 lei	
august 120 lei	august 70 lei	
septembrie 110 lei	septembrie 65 lei	

DE REȚINUT

- ✓ **Sejurul începe duminică, incluzând masa de prânz, și se încheie miercuri, după micul dejun.**
- ✓ Rezervarea inițială este valabilă cel mult două săptămâni. În cazul neachitării sejurului, în contul bancar specificat mai sus sau la casierie, cu cel târziu o lună înainte de începerea lui, rezervarea se anulează.
- ✓ Bani depuși în contul CPA nu se returnează decât în cazuri speciale și cu aprobarea Consiliului Casei de Pensii.

LA ÎNCEPUT DE AN, O FĂGĂDUINȚĂ PENTRU 365 DE ZILE

În ultima zi din anul 2018 mă afluam într-o comunitate din districtul meu. Priveam cu bucurie sala arhiplină cu frați, prieteni de adevăr și mulți copii care asistau la un program de închinare. După desfășurarea programului, înainte de a se încheia, s-a anunțat primirea făgăduințelor. Un moment obișnuit pentru ultima ocazie din an și totuși ce poate însemna această făgăduință?

Ce este o făgăduință?

Cu siguranță că fiecare dintre noi am primit și pentru 2019 acel semn de carte cu o imagine deosebită, iar pe verso un text pe care un frate sau o soră sau poate un copil al fratelui cu literatura l-a scris în grabă. Dar, dincolo de aceste detalii care par ne semnificative, rămâne întrebarea: ce este cu acest verset numit „făgăduință”?

În gândirea unui creștin poate însemna un lucru obișnuit, normal, chiar nu prea important atunci când totul este bine în viața lui, până când apare o problemă peste puterile normale, și atunci este nevoie de ceva sau Cineva care să împlinească făgăduința.

Sigur, făgăduința este a lui Dumnezeu și de fiecare dată când am primit o făgăduință am știut că este de la Dumnezeu, numai că rămâne taina împlinirii, și anume cum se va manifesta pe parcursul anului sau chiar al vieții?

Făgăduința este o promisiune pe care Dumnezeu a oferit-o omului încă de la căderea în păcat. Prin diferite

metode, Dumnezeu S-a angajat, chiar a declarat în nenumărate rânduri pe paginile Scripturii, prin diferite metode, că „făgăduințele, oricâte ar fi ele, în El toate sunt da și Amin...”

În același timp, Dumnezeu ne descoperă făgăduințele cu intenția declarată, de a ne face conștienți, prin propria noastră gândire, experiență, cum să ne raportăm la viața pe acest pământ între semenii noștri și totodată cum să ne trăim viața din perspectiva revenirii Sale. Orice moment de felul acesta ne oprește din drumul nostru uneori „deviat” și ne face să medităm la drumul pe care dorește Dumnezeu să-l urmăm, așezându-ne din timp în timp o bornă kilometrică, numită și făgăduința anului 2019.

Cum poate arăta o făgăduință?

Un al doilea pas pentru înțelegerea unei făgăduințe o constituie forma unei făgăduințe, și anume: poate o făgăduință să fie și negativă, nu doar pozitivă?

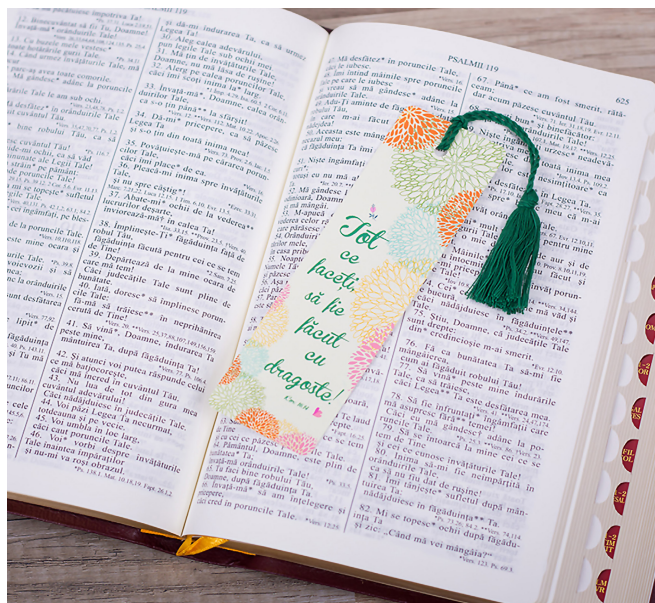
Nu cred să fi primit niciunul dintre noi vreodată o făgăduință în care să regăsească cuvinte aspre, și totuși realitatea vieții, experiența ne-a descoperit împlinirea făgăduinței într-un mod în care nu ne-am fi așteptat. Ca exemplu biblic, mă voi referi la întâlnirea dintre Iosif și frații lui, imediat după moartea lui Iacov, când așteptau răzbunarea, dar Iosif le răspunde conform făgăduinței pe care Dumnezeu o împlinise în dreptul lor: „Voi, negreșit, v-ați gândit să-mi faceți rău, dar Dumnezeu a schimbat răul în bine, ca să împlinească ceea ce se vede azi” (Geneza 50:20).

În forma ei practică, făgăduința își găsește menirea atunci când se dezvoltă sub aripa acțiunii slujirii în dreptul altora. Exemplul magistral al lui Isus pe pământul acesta: „Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească...” (Matei 20:28) ne oferă cadrul prezentului continuu al oferirii necondiționate din ceea ce poți crede la un moment dat că este doar al tău.

Vei descoperi în final că făgăduința nu doar că a avut un impact transformator în propria viață, ci vei vedea că ceea ce credeai că e doar pentru tine, de fapt a fost pentru mulți alții, știuți și neștiuți. Și că făgăduința, de fapt, nu este doar un cuvânt, un verset sau niște simple cuvinte, ci este o formă vie, transformatoare pentru cel care poartă chipul lui Hristos din loc în loc, răspândind o mireasmă de viață spre viață.

Care este scopul unei făgăduințe?

Ultimul aspect în subiectul nostru este scopul cu care sau prin care aceste făgăduințe sunt oferite de Dumnezeu

sub forma unui verset, la un sfârșit de an pentru un început de an. De ce trebuie să trecem dincolo de momentul simbolic care ne îndreaptă atenția spre Cineva nevăzut?

Mi se pare potrivit să aduc în atenția noastră momentul plecării lui Iacov din casa lui spre necunoscut. În rugăciunea sa, Iacov îi „propune” lui Dumnezeu cinci ținte – 1. Va fi Dumnezeu cu mine; 2. Mă va păzi; 3. Îmi va da pâine; 4. Îmi va da să mă îmbrac; 5. Mă voi întoarce în pace – pe care, dacă le va atinge cu ajutorul lui Dumnezeu, atunci el (Iacov) Îl va accepta pe Dumnezeu în viața sa (Geneza 28:20-22). Iată dar un scop al făgăduinței, acela de a atinge o țintă. Cuvântul Inspirației ne vorbește despre atingerea unor ținte sub mottoul sacrificiului: „De aceea să ne punem ținte înalte și apoi, pas cu pas, chiar cu eforturi chinuitoare, prin renunțare și sacrificiu de sine, să urcăm toate treptele acestei scări spre progres” (PDH. 331.4).

Concluzia cu privire la scopul unei făgăduințe: împlinirea făgăduinței în dreptul celui care, conform apostolului Pavel, trăiește pentru Hristos (Galateni 2:20) este biruința asupra propriei vieți și o transformare a vieții în Hristos. Nu este altceva decât declarația plină de certitudine a apostolului

Petru: „Dar noi, după făgăduința Lui, așteptăm ceruri noi și un pământ nou, în care va locui neprihănirea” (2 Petru 3:13).

La sfârșitul subiectului prezentat, aș dori să subliniez aspectul unei sau al unor făgăduințe care pot dărâma, pot descuraja, abandona sau chiar aduce împotrivire față de ceea ce Dumnezeu a dorit să realizeze în viața cuiva, dacă nu ne însușim aspectele prezentate mai sus. Apostolul Petru aduce în discuție subiectul acesta sensibil, care se va dezvolta în timpul din urmă: „...și vor zice: «Unde este făgăduința venirii Lui? Căci de când au adormit părinții noștri, toate rămân așa cum erau de la început»” (2 Petru 3:4).

Așadar, stimate primitor al unei făgăduințe, îți doresc și îmi doresc să ne însușim făgăduința și pentru anul 2019 și „să ținem fără șovăire la mărturisirea nădejzii noastre, căci credincios este Cel ce a făcut făgăduința” (Evrei 10:23). ■

Daniel Daniluc este pastor în Conferința Moldova.

PROGRAM PENTRU FAMILIILE DE GABORI, EDIȚIA A III-A

În Sabatul din 15 decembrie 2018, de dimineață la Arad, Betel, și după-amiază la Păuliș, vocile curate și cristaline ale copiilor au lăudat prin cântec, prin poezii, texte biblice și prin clopoței pe bunul Dumnezeu. În prima parte a programului s-au prezentat texte biblice care îi învață cum să devină niște tineri credincioși, urmând exemplul vieții curate a lui Iosif.

În a doua parte a programului, corul și orchestra de clopoței au prezentat cele două vești minunate: prima venire a Domnului Isus și bucuria celei de-a doua veniri.

Acest program a fost realizat în urma multor ore de lucru și repetiții, dar toată oboseala se uită când vezi satisfacția pe care ți-o aduce finalitatea programului.

La sfârșitul programului de după-amiază, surorile din comunitatea Păuliș ne-au servit cu brânzoaice gustoase, făcute de sora Viorica Daniliuc.

Toată lauda și onoarea – lui Dumnezeu pentru tot ce a făcut în viețile noastre! Cu ajutorul Său, vrem să continuăm să cântăm pe mai departe spre slava Sa.

Mariana Toma, director Misiunea Femeii – Conferința Banat.

JOSEPH BATES (3)

Articolul se bazează pe informații din *The Autobiography of Elder Joseph Bates, The Real Founder of Seventh-day Adventism*, de George Knight și www.adventistarchives.org

În 1827, la 36 de ani, Joseph Bates primește botezul prin scufundare în mișcarea Legătura Creștină.

În 1828 își încheie cei 21 de ani pe mare cu o ultimă călătorie pe vasul lui, unde a promovat abstenența și reforma, călătorie în timpul căreia încearcă să-i convertească pe consulul american în Brazilia, căpitani și ofițeri de marină, diverși pasageri ai vasului, membrii echipajului și pe pirații argentinieni care îl sechestraseră la un moment dat.

1828–1838: căpitanul Bates devine un reformator al sănătății și un fervent militant antisclavagist. Legătura Creștină îi imprimă acestuia supremația Bibliei ca autoritate de credință, continuitatea darurilor spirituale, botezul prin scufundare, restaurarea întregului adevăr biblic. De asemenea, Bates este influențat de adevărul cu privire la nemurire condiționată, dar și de eroarea anti-trinitarianismului.

În 1839 aude solia lui William Miller despre venirea iminentă a Domnului înainte de mileniul de pace. Citește prelegerile lui Miller, cercetează temeinic profețiile Bibliei, crede și își cheltuiește toată averea pentru răspândirea credinței în revenirea Mântuitorului. Prieten vechi cu Joshua Himes, care a devenit managerul millerismului, Bates începe să răspândească vestea bună prin intermediul revistei *Semnele timpului*, editată de Himes.

În octombrie 1840, devenit pastor millerit, Bates este membru în comitetele de lucru ale primei Conferințe Generale a așteptătorilor Mântuitorului.

În iunie 1841, Bates este vicepreședintele Conferinței Generale în sesiune a milleriților.

În 1842, Bates prezidează cea mai importantă Conferință Generală a adventiștilor, care concluzionează că 1843 este ultimul an de har, plănuiind multiple adunări biblice de tabără și trimițând materiale tipărite peste tot în lume.

În 1843, căpitanul Bates începe să-și vândă toate proprietățile personale. De asemenea, mai adoptă o reformă în stilul de viață, și anume o alimentație fără carne, grăsimi, brânză, prăjituri.

Trece prin dezamăgirea de a nu vedea pe Domnul așteptat pe 15 februarie 1843 (data calculată de el), nici pe 21 martie 1844 (ultima zi din perioada calculată de

Miller), nici pe 22 octombrie 1844 (ziua a zecea a lunii a șaptea, după interpretarea lui Samuel Snow, în august 1844).

În aprilie 1845, rămas neclintit în dragostea de Dumnezeu și în căutarea adevărului biblic, Joseph Bates este cucerit de adevărul și frumusețea Sabatului zilei a șaptea. Filiera a fost următoarea: Rachel Oaks – Frederick Wheeler – Thomas Preble. Oaks, baptistă de ziua a șaptea, se va boteza în Biserica AZȘ în 1868. Prin Rachel, Wheeler descoperă Sabatul în martie 1844 și devine primul pastor adventist păzitor și propovăduitor al Sabatului. Preble primește de la Wheeler adevărul acesta în august 1844 și scrie o cânticică despre Sabat, care îl conduce pe Bates la descoperirea din Biblie a adevăratei zilei de odihnă.

Bates face în premieră legătura dintre Sabat și a treia solie îngerească din Apocalipsa 14, mijlocirea Domnului Hristos din 1844 lângă chivotul legământului Său din Apocalipsa 11:19, semnul fiarei din Apocalipsa 14, sigiliul lui Dumnezeu din Apocalipsa 7, cei 144 000 și „dregătorul de spărturi” din Isaia 58:12.

În februarie 1846, O.R.L. Crosier își publică cercetarea biblică despre sanctuar, pe care Bates o verifică și o acceptă. Înțelege legătura dintre Daniel 8:14, Evrei 9:23 și Leviticul 16. Din 22 octombrie 1844, Domnul Hristos slujește în Sfânta Sfințelor, ștergând păcatele iertate, curățând – nu pământul cu foc, ci sanctuarul ceresc și credincioșii cu sânge, după care Se va întoarce.

În august 1846, Joseph Bates se întâlnește pentru prima dată cu James White și Ellen Harmon. Aceștia nu acceptă Sabatul predicat de Bates, iar acesta nu crede că Ellen are viziuni de la Domnul. Tot în august, Bates își publică prima carte despre Sabat, iar James și Ellen se căsătoresc. Până la sfârșitul anului, citind cartea lui Bates, familia White îmbrățișează Sabatul, iar Bates, după multiple teste, conchide că viziunile lui Ellen sunt adevărate.

În 1847, Dumnezeu avea trei pionieri ai rămășiței: Joseph Bates – fondatorul adventismului sabatarian, James White – arhitectul organizațional al Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea, iar Ellen White – profetul poporului lui Dumnezeu. Aceștia credeau, iubeau și predicau patru stâlpi ai credinței: revenirea premilenială a Domnului, lucrarea de ispășire din sanctuarul ceresc, Sabatul zilei a șaptea în cadrul întregii solii îngerești și nemurirea condiționată. ■

Cristian Trenchea este pastor în Conferința Moldova.

PIONIER SI REFORMATOR CRISTIAN TRENCHEA

UN OM DEVOTAT LUI HRISTOS, UN REFORMATOR PRACTIC ȘI VIRTUOS, UN PIONIER MEREU LA DATORIE

ISUS, BĂUTOR DE VIN CU PĂCĂTOȘII – MATEI 11:19

În Matei 11:19 citim: „A venit Fiul omului mâncând și bând, și ei zic: «Iată un om mândăcios și băutor de vin, un prieten al vameșilor și al păcătoșilor!» Totuși, Înțelepciunea a fost îndreptățită din lucrările ei.”

Oare versetul acesta prezintă imaginea unei mese gălăgioase, a păcătoșilor care nu beau doar apă plată, unde oamenii, dezinhibați de aburii alcoolului, se manifestă haotic? Este posibil ca Domnul Isus să participe la evenimente de felul acesta și astfel să le încurajeze?

Contextul în care Isus spune aceste cuvinte surprinde dezamăgirea Mântuitorului că, indiferent de instrumentele pe care Dumnezeu le-a folosit, ascultătorii nu au reacționat corespunzător (vezi Matei 11:17-18 și Luca 7:33-35).

Biblia descrie misiunea și viața lui Ioan Botezătorul ca fiind diferite de ale lui Isus. Stilul de viață adoptat de Ioan era unul aspru, cu multe privațiuni, asemănător stilului monastic. În contrast, stilul de viață al lui Isus era unul foarte sociabil: în mijlocul oamenilor, cu participare la nunți și mese. Nici modelul retras din viața socială și nici celălalt, opus, nu sunt bune sau rele în sine, nu sunt după voia lui Dumnezeu sau condamnate de Divinitate în sine. Ioan a împlinit voia lui Dumnezeu în stilul de viață aspru pe care l-a adoptat și, în aceeași măsură, Isus a împlinit voia lui Dumnezeu, prin stilul Său de viață foarte sociabil. A fi după voia lui Dumnezeu înseamnă a sta departe de păcat. Isus, în mijlocul vameșilor, al păcătoșilor și prostituatelor, niciodată nu a păcătuit (Evrei 4:15). Dacă Isus nu a păcătuit deloc, oare Biblia ne spune că a bea ceea ce beau vameșii și păcătoșii, cel mai probabil vin alcoolic, nu e considerat păcat?

Contextul versetului ne vorbește de dezamăgirea Mântuitorului, pentru că oamenii nu primesc mesajele lui Dumnezeu. Hristos spune: „Căci a venit Ioan, nici mâncând, nici bând, și ei zic: «Are drac!»” Isus nu spune că Ioan avea drac, ci că oamenii au spus despre Ioan că are drac, că e demonizat. Mulțimea nu dorea să înțeleagă mesajul lui Ioan și își găsiseră această scuză. Opinia lui Isus despre Ioan nu trebuie comentată, căci este clar expusă în același capitol (Matei 11:11). Astfel, explicația versetului este simplă: mulțimea îl acuza pe nedrept pe Ioan că ar fi demonizat – Isus doar repetă cuvintele mulțimii, arătând cât de eronată era percepția oamenilor.

În continuare, Isus repetă ce spunea mulțimea și despre Sine: „A venit Fiul omului mâncând și bând, și ei zic: «Iată un om mândăcios și băutor de vin, un prieten

al vameșilor și al păcătoșilor...»” (Matei 11:19 – în unele traduceri, în acuza mulțimii apare termenul „bețiv”). Trebuie să remarcăm faptul că Isus introduce acuzele mulțimii prin expresia mesianică *Fiul omului*, indicând de la început faptul că purtarea Sa nu era păcătoasă, în armonie cu misiunea Lui mesianică și în contrast cu acuzele mulțimii. Deci, după cum acuzele pe care mulțimea i le aducea lui Ioan Botezătorul erau false, tot la fel de false erau și acuzele adresate lui Isus.

Și în alte ocazii, Mântuitorul a fost acuzat de mulțime, iar Biblia doar citează spusele acesteia: „Nu zicem noi bine că ești samaritean și că ai drac?” (Ioan 8:48). Isus nu era nici samaritean, nici demonizat. Dacă cineva ia o acuzație nefondată și, pe baza ei, spune că Isus Se îmbăta, atunci ar trebui să facă la fel și cu acuzația din Ioan 8:48. Biblia mai spune că Duhul Sfânt și vinul alcoolic nu pot locui împreună în același om (Efeseni 5:18), iar Isus era plin de Duhul Sfânt, nu de alcool (Luca 4:1). În concluzie, Isus este modelul creștinului în toate aspectele vieții. Atunci când El S-a apropiat de păcătoșii pentru care a venit să moară, El nu i-a încurajat niciodată în păcatul sau nesfințirea lor; ci, fiind între ei, le-a arătat calea cea bună. ■

Gabriel Ișvan este directorul departamentelor Educație, Libertate Religioasă, Relații Publice, Conferința Muntenia.

**ISUS
MODELUL
GABRIEL
IȘVAN**

**ATUNCI CÂND
ISUS S-A APROPIAT
DE PĂCĂTOȘII
PENTRU CARE A
VENIT SĂ MOARĂ,
EL NU I-A ÎNCU-
RAJAT NICIODATĂ
ÎN PĂCATUL LOR.**

PE URMELE LUI NOE (2)

Am ajuns în Armenia pe 26 octombrie și am fost impresionant de căldura cu care am fost primit. De fapt am constatat că avem afinități emoționale cu armenii, având în vedere istoria zbuciumată comună pe care o împărtășim (dominația otomană și comunistă). De aceea, ca români, ne este ușor să comunicăm cu armenii, care ne înțeleg perfect.

Unul dintre lucrurile pozitive privind organizarea acestui program a fost că noi, membrii echipei evanghelice, nu am fost cazați într-un loc

comun (eventual la un hotel), ci fiecare am fost plasați la gazde armenesti. Timp de o săptămână am locuit cu ei, am vorbit, ne-am rugat, am făcut planuri și ne-am apropiat mult mai mult decât dacă ne-am fi întâlnit doar seara, la program. În acest fel am putut să facem o echipă unită cu organizatorii și să adaptăm mesajul în funcție de nevoile locale.

Destinația mea și locația prezentărilor a fost orașul Ghiumri, un oraș de aproximativ 122 000 de locuitori, al doilea ca mărime al țării. Am fost găzduit la Hovsep (Iosif), un pastor tânăr de numai 27 de ani, foarte dedicat Domnului și cu multe daruri pentru slujire. În armată fusese bătut pentru că nu ieșise sâmbăta la instrucție. Hovsep era căsătorit cu Karine de doi ani și amândoi erau implicați în viața comunității.

Biserica Adventistă din Armenia este destul de firavă. Sunt numai 800 de membri și 14 pastori. I-am văzut destul de descurajați în credință și relaxați cu privire la standardele adventiste. Hotarele Sabatului erau păzite după putință, la fel și alte rânduieli specifice (muzica, vestimentația etc.).

La Ghiumri erau vreo 40 de membri, dar la biserică veneau între 20 și 25 de adulți și câțiva copii. Toți membrii erau, de fapt, membre, cu excepția unui singur frate... stingher. Nu mică mi-a fost mirarea să aflu că surorile, deși aveau ani buni de credință, veneau fără știrea soților la adunare. Armenii, de felul lor, sunt mândri și orgolioși și țin să fie vătafi în casă. Dar, ca peste tot, soțiile știu să le dea impresia soților că le sunt supuse. M-am bucurat că, de această dată, dibăcia feminină era pusă în slujba mântuirii. Le-am întrebat nedumerit ce le spun soților când pleacă Sabat de Sabat de acasă. „Le spunem că mergem la piață sau la niște prietene!” Și ei le cred în fiecare sâmbătă. Să te miri și să te minunezi!

Altfel, era o comunitate animată, cu mese de părtășie și programe misionare. În fiecare săptămână ofereau o masă caldă pentru oamenii săraci, iar înainte de a ajunge acolo desfășuraseră o expoziție de sănătate.

Armenia pentru Hristos!

Programul evanghelic a avut titlul „Armenia pentru Hristos!” Organizatorii locali ne-au propus ca mesajele să se adreseze atât vizitatorilor neadvențiști, cât și membrilor, pe care să-i întărim în decizia lor de face parte din biserica rămășiței.

Am prezentat opt teme în care am împletit subiectele misionare și doctrinare cu abordarea unor situații de viață și familie. Domnul m-a ajutat să vorbesc simplu, dar cursiv, în limba engleză, fiind ajutat mult de Irina, traducătoarea, care știa engleza foarte bine și înțelegea bine și limbajul non-verbal.

Prezentările erau precedate de muzică și de o „pastilă” de sănătate. Această „pastilă” consta fie dintr-o prezentare medicală, fie dintr-o mostră de bucatărie sănătoasă.

În timpul zilei am fost, împreună cu Hovsep, în mai multe vizite și m-am bucurat să-i cunosc pe armeni la ei acasă. Foarte ospitalieri, se străduiau, ca și românii, să-l facă pe oaspete să se simtă cât mai bine. Casele erau reci, neîncălzite, deși temperaturile se apropiau de 0° C noaptea, iar ziua undeva pe la 10° C. Am aflat istorii de viață frumoase, dar și dureroase. M-a impresionat în mod deosebit o bunică ce venea însoțită la evanghelizare de nepoțica ei de numai doi ani. Aceasta găsisse biserica prin intermediul fiului ei, Ghebond, aflat la tratament de cancer intestinal în Germania. Femeia era foarte răvășită, deoarece, în ciuda tuturor eforturilor, organismul lui Ghebond nu răspundea la niciun tratament. Însă, în Germania, Ghebond a venit în contact cu Biserica Adventistă. A fost vizitat de frați și chiar a primit serviciul special de ungere. În Armenia, mama lui a venit la Biserica Adventistă cu lacrimi și cu ultimele puteri să-L caute pe Dumnezeu. Ne-am rugat în fiecare seară pentru această situație, dar și pentru altele întâlnite.

La câteva zile după începerea programului, Irina, traducătoarea, mi-a spus că atât ea, cât și ceilalți traducători au privit ca o corvoadă cerea Uniunii de a se implica în acest program. Din cauza programului de lucru încărcat, dar și a altor experiențe cu misionari străini, nu vedeau nicio ispravă specială în ceea ce puteau să facă acești români. După câteva zile, li s-a schimbat total viziunea. Stilul cald, implicat, interactiv românesc se potrivea mult mai bine cu spiritul armenesc decât expunerile previzibile și programate ale altor misionari. Prezentările, pregătite în engleză de către fr. Laurențiu Nistor, au avut multe elemente

culturale și religioase cu rezonanță armenescă, iar noi le-am adaptat în funcție de nevoia locului. Acest fapt a contribuit la un impact deosebit de pozitiv.

Am fost cu toții binecuvântați și am simțit cum Duhul Domnului a lucrat la inimile tuturor membrilor, ale invitaților și a misionarului. La final, nouă persoane au răspuns invitației de a participa la un program de cunoaștere a Bibliei și a învățaturii Bisericii Adventiste. Lăudat să fie Domnul!

Impresii și planuri

La plecare, atât eu, cât și noii mei prieteni din Ghiumri eram stăpâniți de dorința de a ne reîntâlni. Mi-au adresat invitația ca data viitoare să merg împreună cu familia.

Sentimentul care a animat echipa românească a fost că trebuie să continuăm să lucrăm pentru Armenia și nu doar să predicăm, ci să construim

și alte punți de misiune. După noi, a ajuns în Armenia un reprezentant de la Editura Viață și Sănătate. Mai sunt și alte dorințe de implicare misionară pe care sperăm să le vedem concretizate. Deocamdată, cel mai sigur este că în luna octombrie a anului 2019 este programată o nouă serie de prezentări misionare în Armenia.

Cât privește organizarea, fr. Daniel Nițulescu, din partea Conferinței Muntenia, și fr. Vasile Garasciuc, din partea Uniunii Transcaucaziene, au depus eforturi deosebite ca toate aspectele organizatorice să fie funcționale. În toate am observat mâna și călăuzirea lui Dumnezeu. Cele patru puncte prezentate înaintea Domnului cu post și rugăciune au primit răspunsuri clare și generoase. Încă o dată s-a arătat că puterea Lui în slăbiciune este făcută desăvârșită (2 Corinteni 12:9).

Lecția pe care am învățat-o din această experiență este că, pentru a merge în misiune, nu trebuie să așteptăm ca toate condițiile să fie favorabile, să ai toate fondurile, să știi toate limbile etc. Toate acestea vor veni în dar de la Dumnezeu. Important este să fii consacrat și dispus să te implici și să te lași călăuzit de Dumnezeu. Rezultatele poate nu vor consta în miracole nemaiauzite sau în convertiri și botezuri ieșite din comun. Dar bucuria unei experiențe autentice a umblării cu Dumnezeu pentru mântuirea semenilor este garantată.

În loc de final

De curând am primit un mesaj emoționant de la Hovsep, pastorul din Ghiumri, prin care mi-a împărtășit o mare bucurie. Ghebond, băiatul cu cancer intestinal,

s-a întors acasă din Germania. Prin lucrarea fraților germani, el L-a cunoscut pe Domnul. Deși se luptă de patru ani cu cancerul, Ghebond are doar cuvinte de credință și speranță și a cerut botezul: „Cred în Dumnezeu și Îl accept ca Mântuitor personal. Am așteptat această clipă de mulți ani și simt că Domnul mă cheamă să trăiesc pentru El. Nu vreau să aștept *momentul potrivit*, ci vreau ca chiar acum să am parte de bucuria cerească!”

Sâmbătă, 8 decembrie, a avut loc botezul lui Ghebond, acasă în cadă, pentru că era dificil de transportat în altă parte. Pe lângă bucuria sfântă care a coborât în inimi, după botez s-a mai întâmplat ceva: „Sâmbătă a avut loc botezul, scria Hovsep, apoi a constatat că intestinele lui au început să lucreze. A fost un miracol pe care Domnul L-a făcut. Acest botez a fost o mărturie pentru cei din casa lui, soția anunțându-și, de asemenea, dorința de a fi botezată. Sunt sigur că Dumnezeu va continua să facă minuni în viața lor, pentru că ei trăiesc în speranța pe care au primit-o de la Domnul.”

De-atâtea ori minunile Domnului o iau înaintea credinței noastre. Nu putem spune decât: „Cred, ajută necredinței mele!” (Marcu 9:24). A Lui să fie toată slava și lauda! ■

Ioșif Diaconu este bibliotecar-șef la Universitatea Adventus.

ÎNTRUPAREA LUI ISUS HRISTOS ȘI PĂCATUL (1)

În ceea ce privește titlul acestui articol – care va avea și o continuare în numerele următoare ale revistei – va trebui să precizăm că ne propunem să supunem unui studiu circumspect înțelegerea pe care a dezvoltat-o Scriptura și Ellen White referitoare la relația lui Isus Hristos cel întrupat cu păcatul. Chiar de la început însă, este bine să definim ce înseamnă termenul „hristologie”. „Hristologie” este un cuvânt care înseamnă „învățătura cuiva (fie a Bibliei, a lui Ellen White, a lui Luther etc.) despre Isus Hristos”.

Așadar, înainte să cercetăm hristologia Scripturii (și a lui Ellen White, în numărul următor al revistei), este nevoie să definim conceptul de „păcat” din perspectiva datelor oferite de Scripturi. La o citire atentă a Bibliei, ne dăm seama că termenul *păcat* se prezintă sub două aspecte fundamentale ale acestuia, și anume păcatul la plural, care denotă *fapte* (aspectul etic sau comportamental), și păcatul la singular, care definește o *stare* de ființare/stare lăuntrică umană (aspectul ontologic). Va trebui să analizăm datele oferite de materialul biblic pentru a circumscrie precis semantica teologică a celor două aspecte ale termenului „păcat”. Vom începe cu cel de-al doilea aspect.

Învățătura Scripturii despre păcat ca stare lăuntrică

Este absolut surprinzător să remarcăm că Pavel folosește termenul „păcat” doar la singular – exceptând două texte (Romani 4:7; 7:5) – în primele opt capitole ale Epistolei către romani. Trecând în revistă pasajele în care acesta se află și analizând în context intenția de autor al Scripturilor, am ajuns la următoarele constatări:

1. Păcatul, la singular, denotă o stare de ființare/lăuntrică universală a omenirii

Pavel începe, în Romani 1:18, un proces riguros de argumentare teologică a ideii că starea de ființare a oricărui om, iudeu sau păgân, este marcată și determinată de un factor inerent și intrinsec existenței umane, pe care-l numește „păcat”, folosind substantivul acesta în limba greacă la singular – *hamartia*. Prima culminație concludivă a liniei argumentative a lui Pavel se află în Romani 3:9, în care se afirmă starea general-ființescă (ontologică) a rasei umane:

Ce urmează atunci? Suntem noi [iudeii] mai buni decât ei [păgânii]? Nicidecum. Fiindcă am dovedit că toți [oamenii], fie iudei, fie greci, sunt sub *păcat* (sublinierea noastră).

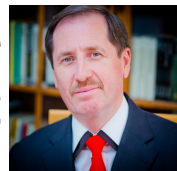
Folosind limbajul structurilor sociale ale unei orânduiri sclavagiste specifice Imperiului Roman, contemporan lui, Pavel redă ideea dominației în ființa umană a unei puteri care imprimă o stare de „înrobire” existențială generalizată a rasei umane. Puterea aceasta este numită „păcat”, la singular, în versetul 9. Din cauza acestui factor de înrobire existențială generalizată, oamenii, la modul general, „păcătuiesc”, sau comit „păcat”, la plural. Această idee apare în versetul 23 al aceluiași capitol 3. Acesta este aspectul cantitativ, etic sau comportamental, cu alte cuvinte, aspectul moral al stării de ființare sub puterea păcatului, la singular. Pavel exprimă această a doua culminație concludivă în Romani 3:23: „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava [caracterul moral al] lui Dumnezeu.”

Prezența păcatului, la singular, în ființa umană este atestată de efectele adverse ale acestuia asupra capacității intelectual-decizionale și volitive. Minte este dominată de „păcat”, la singular, iar consecințele sunt dezastruoase: oamenii „s-au dat la gândiri deșarte” (Romani 1:21), urmând „poftele inimilor lor” (Romani 1:24) și „voia minții lor blestemată” (Romani 1:28), în urma cărora „au ajuns plini de orice fel de nelegiuire, de curvie, de viclenie, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de porniri răutăcioase; sunt bârfitori, calomniatori, urători de Dumnezeu, obraznici, trufași, lăudăroși, născocitori de rele, neascultători de părinți, fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească, neînduplecați, fără milă” (Romani 1:29-31).¹

2. Păcatul, la singular, denotă o stare de ființare/o stare lăuntrică transmisă ereditar

Oamenii se nasc cu o moștenire genetică primitivă de la perechea primară, Adam și Eva. Ceea ce oamenii

ÎN HRISTOLOGIA
SCRIPTURII
SZALLOS-FARKAS
ZOLTAN

„DACĂ NE MĂRTURISIM
PĂCATELE, EL ESTE CRE-
DINCIOS ȘI DREPT CA SĂ
NE IERTE PĂCATELE.”
(1 IOAN 1:9)

moștenesc genetic este tocmai această stare de ființare determinată de prezența interioară a „păcatului”, la singular. Pavel exprimă această stare de fapt spunând că „printr-un singur om [căsătoria lui Adam și Eva face din doi o singură entitate colectivă, vezi Matei 19:5-6] a intrat *păcatul* (singular) în lume, și prin *păcat* (singular) a intrat moartea” (Romani 5:12). Din cauza acestei moșteniri genetice, păcatul, la singular, determină starea lăuntrică a ființei noastre (o stare ontologică), numită „condiția umană”, prin faptul că „stăpânește” toată ființa individului (Romani 5:21a). Prezența acestui factor în orice om este atestată empiric de faptul că un copil

„SPUNE-LE:
«PE VIAȚA MEA»,
ZICE DOMNUL
DUMNEZEU,
«CĂ NU DORESC
MOARTEA
PĂCĂTOSULUI, CI
SĂ SE ÎNTOARCĂ
DE LA CALEA LUI
ȘI SĂ TRĂIASCĂ.
ÎNTOARCEȚI-VĂ
DE LA CALEA
VOASTRĂ CEA
REA! PENTRU CE
VREȚI SĂ MURIȚI,
VOI, CASA LUI
ISRAEL?»»
(EZECHIEL 33:11)

mic, abia în stare să umble, își manifestă, adesea viguros, opoziția față de voința parentală prin gesturi și prin primul cuvânt negativ, „nu”, pe care și-l însușește instinctiv, fără să fi avut pe cineva care să-i fi predat vreo lecție de „neascultare de părinți”. Așadar, neascultarea își are explicația în fondul ființei noastre (fondul ontic), și nu în aspectul educațional al omului, așa cum atestă datele biblice: „Iată că sunt născut în nelegiuire și în *păcat* m-a zămislit mama mea” (Psalmii 51:5; sublinierea noastră).

Înclinația nativă spre rebeliune, neascultare și nesupunere, spre egoism individual, social, sexual, economic etc. este explicată de Scripturi prin transmiterea ereditară a „păcatului”, la singular, de la părinți la descendenți, iar originea ancestrală a acestuia se află în păcatul omului edenic, Adam. Numit în teologie „păcatul

original”, păcatul adamic nu apare în datele biblice a fi un factor de vinovăție etică sau morală. Deși moștenit genetic, păcatul la singular nu-i conferă omului „vină”. În loc să fie „vină” morală, păcatul la singular este prezentat în Scripturi a fi o „putere”, sau o „predispoziție” imensă și continuă care rezidă în ființa fiecărui om.

Păcatul la singular, ca putere sau predispoziție, are multe alte sinonime teologice și biblice, cum ar fi: „omul vechi” (Romani 6:6; Efeseni 4:22), „firea pământească”, desemnată în limba greacă prin termenul *sarx*, „carnalitate” (Romani 7:17,18), „sinele” (Matei 16:24), „eul” sau „egoismul”/„egocentrismul”. Dar egoismul acesta, adică păcatul la singular, nu-l incriminează pe om atâta timp cât omul i se opune printr-o decizie liberă, făcută pe baza normelor morale ale lui Dumnezeu, prezentate în Cele Zece Porunci și în principiile morale ale lui Isus Hristos din Predica de pe Munte (Matei, capitolele 5-7).

Așa se explică de ce nu i se impută omului ca vină morală această moștenire genetică, păcatul la singular, de către Dumnezeu. Ioan, în prima sa epistolă, ne clarifică această chestiune teologică adesea neînțeleasă de lumea creștină. Neînțelegerea aceasta se manifestă în

dogma creștină – preluată de la Augustin – a „păcatului original”, potrivit căreia omul moștenește nu doar puterea păcatului lui Adam sau predispoziția spre păcătuire, dar și vina păcatului adamic. Din această înțelegere greșită izvorăște practica botezului infantil, a botezului nou-născuților. Premisa acestei practici creștine generalizate este ideea moștenirii vinei păcatului adamic, vină transmisă genetic și proliferată prin caracterul impur al actului sexual prin care s-a conceput copilul. Botezul infantil – în opinia celor care aderă la dogma păcatului original – „spală” vina moștenită genetic de către copilul nou-născut.²

Revenind la prima epistolă a lui Ioan, sunt uimitoare informațiile clare ale Scripturii și, de asemenea, inconsecvența cu care teologia creștină se raportează la datele oferite de canonul biblic. Apostolul Ioan scrie această primă epistolă către niște destinatari contemporani ai săi, care erau locuitori convertiți, născuți din nou ai Asiei Mici, creștini veniți dintre iudeii și păgânii acelor meleaguri.³ Ei, ca și apostolul Ioan, l-au acceptat pe Isus Hristos ca mântuitor personal. Asemenea apostolului, destinatarii epistolei erau niște oameni transformați de Evanghelie, înnoși spiritual, pocăiți în urma predicării misionare a apostolului Pavel și, mai târziu, de însuși apostolul Ioan. Această informație legată de identitatea spirituală a destinatariilor primei epistole a lui Ioan este extrem de importantă. De ce? Fiindcă acestor destinatari întorși la Hristos le spune, folosind persoana întâi plural, incluzându-se deci și pe sine, că „dacă zicem că n-avem *păcat* (la singular), ne înșelăm singuri, și adevărul nu este în noi” (1 Ioan 1:8; sublinierea noastră).

Ideea tranșantă a textului este faptul incontestabil că un om, chiar după ce este născut din nou și transformat moral și spiritual de către Cuvântul lui Dumnezeu, poartă în sine păcatul la singular, adică „omul vechi”, „firea păcătoasă” cu „înclinațiile” ei native spre egoism, spre plăceri distructive și „tendințe” păcătoase. Textul mai afirmă și un alt lucru care ar putea să-i șocheze pe cei neavizați, și anume că nici chiar natura umană a apostolului Ioan n-a fost lipsită de păcat, la singular. Și el a avut o natură umană afectată de căderea lui Adam, cu poftă și înclinații native spre rău. Dar, în același timp, Ioan ne determină să luăm în serios și o altă informație extrem de importantă, una pe care o așază în contextul imediat, proxim al versetului 8. Este ideea centrală a versetului 9: „Dacă ne mărturisim *păcatele* (plural), El este credincios și drept ca să ne ierte *păcatele* (plural) și să ne curățească de orice nelegiuire” (sublinierea noastră).

Ideea centrală a versetului 9 va fi comentată mai târziu. Aici vom face doar o singură remarcă: păcatul la singular (v. 8) nu trebuie mărturisit, fiindcă el nu ne face vinovați, pe când păcatele săvârșite (v. 9) în urma cedării în fața provocărilor păcatului la singular ne fac vinovați în sens moral și etic. Provocările păcatului la singular,

păcat pe care-l moștenim genetic de la părinți și care nu dispăre în momentul nașterii din nou (Ioan 3:3,5), nu vor dispărea până în clipa în care Dumnezeu ne va schimba ființa (ontologia), la a doua venire a lui Isus Hristos. Atunci vom primi un trup nesupus „putrezirii” în care păcatul la singular și provocările lui nu vor mai exista – potrivit datelor biblice oferite de apostolul Pavel (1 Corinteni 15:51-54).

Dar până în clipa (aceea escatologică a) revenirii Mântuitorului, noi trebuie să ne confruntăm cu prezența continuă în ființa noastră a unei stări lăuntrice (ontologice) numite păcat, care impune nevoia biruinței morale asupra provocărilor lui perpetue. Ce soluție menită să faciliteze biruința oferă Dumnezeu în Cuvântul său la această problemă? – este întrebarea fiecărui om care a conștientizat puterea nestăvilă a păcatului ontologic, cel identificat de scriitorii Bibliei printr-un substantiv pe care-l pun întotdeauna la singular.

Rămânând în contextul analizei noastre în dreptul conceptului păcatului, va trebui să identificăm răspunsul biblic la întrebarea legată de soluția oferită de Dumnezeu. Așadar, ne întrebăm dacă viața, suferințele, moartea și învierea lui Isus Hristos cel întrupat au soluționat păcatul la singular sau păcatul la plural, sau pe ambele. Răspunsul va fi elaborat în numărul următor al revistei. ■

¹ Pasajul cuprins între versetele 29 și 31 este o traducere a lui Cornilescu în care am operat câteva ajustări pe baza textului original, grecesc, al NT.

² Karl Barth, *Church Dogmatics* (Edinburgh: T & T Clark, 1969), IV/4: 165-195, prezintă o panoplie de argumente exegetice, teologice, istorice și ecleziastice prin care demonstrează caracterul nebiblic și abuziv al botezului nou-născuților. Este „abuziv” fiindcă nou-născutului nu i se cere permisiunea să fie botezat. Or, botezul ar trebui să fie un act liber consimțit, bazat pe credință.

³ Zoltán Szallós-Farkas, *Curs de introducere în Noul Testament* (Cernica: Editura Institutului Teologic Adventist, 2005), 111.

Conf. univ. dr. **Szallós-Farkas Zoltán** este președintele Senatului Universității Adventus, Cernica.

DOUĂ BUCURII

Cu ajutorul unui sponsor cu inimă mare din Macea, am reușit să facem și în acest an o bucurie copiilor de la Centrul cu Dizabilități din str. Tudor Vladimirescu, Arad. Alimentele oferite au fost de mare ajutor pentru ei. Bunul Dumnezeu să binecuvânteze atât pe sponsor, cât și pe cei care au folosit aceste alimente.

Iar în data de 28 decembrie, datorită altor sponsori generoși, de data aceasta din cadrul Bisericii Baptiste, am reușit să le facem o bucurie bătrânilor de la Azilul din str. Bodroglui, Arad.

Copiii minunați din orchestra de clopoței „Magnificii lui Isus”, au cântat în fiecare pavilion, iar părinții lor au împărțit fructe, versete biblice de încurajare și alte ajutoare tuturor vârstnicilor de acolo, din cele cinci pavilioane. Au fost ajutați 138 de bătrâni.

A fost o bucurie pentru acești bătrâni singuri să vadă și să audă, pentru prima dată în viață, colinde interpretate de orchestra de clopoței.

Pentru cei în vârstă, a fost un moment emoționant să fie îmbrățișați de acești copii, iar pentru cei tineri a fost o lecție deosebită să-și prețuiască părinții și bătrânii cât încă mai sunt în viață. Mulțumesc lui Dumnezeu pentru că s-au găsit acești sponsori și am putut să aducem puțină lumină și iubire în viața acestor persoane.

Mariana Toma, director Misiunea Femeii – Conferința Banat.

ADEVĂRUL PREZENT, PRIN TURBULENȚELE SFÂRȘITULUI DE VEAC (3)

În prima parte a acestui articol, aminteam că Domnul Hristos, în camera de sus, vorbind despre revenirea Sa, atrăgea imperativ atenția la tulburare și credință. Apostolul Pavel reia ideea și așază tulburarea și turbulenții în același context al stărilor de lucruri dinaintea revenirii: „Cât privește venirea Domnului nostru Isus Hristos și strângerea noastră laolaltă cu El, vă rugăm, fraților, să nu vă lăsați clătinați așa de repede în mintea voastră și să nu vă tulburați de vreun duh, nici de vreo vorbă, nici de vreo epistolă ca venind de la noi, ca și cum ziua Domnului ar fi și venit chiar” (2 Tesaloniceni 2:1). Prin aceste cuvinte suntem atenționați că turbulenții bisericii folosesc un întreg arsenal, ce implică duhuri, vorbiri și scrieri. Dar ținta rămâne neschimbată, și anume: să deturneze atenția și resursele bisericii de la scopul trasat de Domnul Hristos pentru îndeplinirea misiunii. În această a treia parte vă propun să observăm alte câteva elemente care să ne ferească de „tulburarea vreunui duh”. O zicală anonimă țintește chiar la miezul aspectelor în discuție: „Diavolul are succes la pescuit doar în apele tulburi.” „Mai înainte de a primi orice învățătură sau precept, ar trebui să cerem în sprijinul ei un clar «așa zice Domnul».” (*Tragedia veacurilor*, ed. 1992, p. 545)

Turbulenții folosesc standarde duble

Spre exemplu, în timp ce acuză tot felul de păcate și acțiuni ale bisericii, de regulă fără elemente verificabile, aduc mereu în discuție pe E.J. Waggoner și A.T. Jones, ca „soli divini”. Dar, în mod incorect, nu scot o vorbă că Ellen White a avut și solii de mustrare pentru ei. Asta ca să nu mai amintim de imperativul biblic din Evrei 13:7. Ei nu spun nimic despre modul deplorabil în care acești oameni și-au trădat chemarea, prin fapte imorale și alianțe cu J.H. Kellogg, împotriva lui Ellen White. Orice om cinstit cu el însuși nu poate evita întrebarea: cum să propui ca autoritate spirituală niște personaje care și-au încheiat

viața ca excluși din biserică? Singura explicație ar fi afinitatea turbulenților cu cei trei amintiți, în ce privește îndârjirea lor aprigă de luptători criticoși, împotriva conducătorilor și organizației bisericii, iar în cele din urmă și ai lui Ellen White.

Pe modelul acelorași standarde duble, este straniu că turbulenții nu văd greșelile lor, ale celor din casa lor, sau ale adeptilor și simpatizanților lor, chiar când acestea sunt evidente. Acest standard dublu este cu atât mai dubios cu cât împotriva bisericii au cuvântări tăioase, brutale, lipsite de respect, tranșante și justițiare. Spre deosebire de Biblie și Spiritul Profetic, ei nu aduc nici lumină, nici încurajare, nici vindecare pentru popor. Poziționarea lor dură prin critici și acuzații aduce ca roade: tulburare, răzvrățire, descurajare, dezbinare și deturnarea darurilor/zecimilor de la „casa vistieriei”. Astfel apare o întrebare inerentă: cum de găesc totuși simpatie la unii membri? Ei bine, nu-mi pot imagina un răspuns mai bun, decât cel oferit de apostolul Pavel în 2 Corinteni 11:19-21.

Are mesajul turbulenților ceva nou?

Bineînțeles că nu! Ce știu ei și n-ar putea ști oricine despre mântuire, din Biblie și Spiritul Profetic dacă ar dori? (2 Corinteni 11:21-23). Ei pretind că scot la lumină subiecte despre care pastorii nu mai vor să vorbească. Aceasta este o pervertire a adevărului! În lucrarea de păstorie, un pastor are datoria să răspundă multor nevoi: în primul rând ale vizitatorilor și ale celor începători în ale credinței, apoi ale copiilor și tinerilor și doar din când în când să predice despre împlinirea profețiilor în acțiunile bisericilor apostate sau despre sigilare, timpul strâmtorării, 666 și decretul duminical.

„Poporul lui Dumnezeu va trece printr-un timp de necaz, dar noi nu trebuie să aducem fără încetare subiectul acesta în atenția oamenilor și să-i facem să aibă un timp de necaz înainte de vreme. Va fi o zguduire în mijlocul poporului lui

Dumnezeu, dar nu acesta este adevărul prezent care trebuie să fie vestit bisericilor.” (SAa 86.10 sau 162 ro ed. 2012).

Milioanele de semeni din jurul nostru care pier în disperare au nevoie în primul rând de Isus și de cuvintele Lui pline de speranță, nu de critica și de condamnarea publică a „faptelor neghinei”. „Lucrarea cea mare care trebuie să fie făcută în fiecare situație este să câștigăm sufletele pentru Hristos. Oamenii trebuie să-L vadă pe Isus pe cruce, să privească și să trăiască. Să nu fie hrăniți cu ideile voastre, ci cu trupul și sângele Fiului lui Dumnezeu (SAa 85.8 sau 160 ro. 2012).

Oamenii prinși în mrejele păcatului au nevoie de cineva care să se aplece asupra nevoilor lor imediate, apoi să-i conducă treptat la o înțelegere personală a valorii Întreitei Solii Îngerești pe care Isus a încredințat-o „rămășiței Sale credincioase”. Caracteristica fundamentală a „rămășiței credincioase” este că nu abdică de la slujirea semenilor și predicarea Evangheliei *in integrum*. O „rămășiță” cu atitudini publice de critică și judecăți împotriva trupului bisericii nu e „rămășiță” biblică! (vezi Ezechiel 9:4).

În această privință, iată ce spune Ellen White: „Niciun cuvânt care ar descuraja pe cineva nu trebuie să fie rostit, deoarece aceasta întristează inima lui Hristos și face o foarte mare plăcere adversarului. Toți au nevoie să fie botezați cu Duhul Sfânt; toți trebuie să se rețină de la observații muștrătoare și dezonorante și să se apropie de Hristos pentru a putea aprecia greaua răspundere pe care o poartă cei care sunt împreună lucrători cu El. „Strângeți rândurile; strângeți rândurile”, sunt cuvintele dumnezeiescului nostru Învățător. Unirea este putere; dezbinarea este slăbiciune și înfrângere” (6M 292-293).

Deschiderea unor fronturi de luptă în interiorul bisericii este exact dorința vrăjmașului. Turbulenții folosiți de el nu sunt interesați să păstorească sau să zidească ceva bun, ci ei biciuiesc biserica și conducătorii ei, strică cât pot, apoi fug să strice în altă parte. Alergând de ici-colo, fără acreditarea bisericii, turbulenții dovedesc că se tem să dea socoteală creștinește în fața unei autorități, cu privire la acuzațiile și calomniile lor, sau despre modul în care adună banii și îi cheltuiesc.

Omisțiuni intenționate

În altă ordine de idei, turbulenții Bisericii Adventiste omit intenționat părți importante din Biblie și Spiritul Profetic. Ei se feresc cu iscusință

de pasajele care mustră dezbinarea, fanatismul, extremismul și răzvrătirea față de rânduielile stabilite de Domnul în biserică. Ei ocolesc tot ce-i condamnă explicit, în timp ce scot din context și trunchiază ce li se pare că ar sprijini poziția lor. Acest mod de selecție este imoral și vinovat.

Iată câteva exemple de omitere **din Biblie**:

Ei nu citează intenționat în prezentările lor pasaje cum ar fi: Numeri 16; 2 Samuel 15-16; 2 Corinteni 11-12. Sau texte cum ar fi: „Căci Dumnezeu nu este un Dumnezeu al neorânduiei, ci al păcii, ca în toate bisericile sfinților” (1 Corinteni 14:33); „Și Dumnezeu a rânduit în biserică” (1 Corinteni 12:27-30); „Nimeni nu-și ia cinstea aceasta singur, ci o ia dacă este chemat de Dumnezeu” (Evrei 5:4-5); „El a dat... ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire; ... Din El, tot trupul, bine încheșat și strâns legat... se zidește în dragoste” (Efeseni 4:11-16); „cei ce se ostensesc între voi” și „cei ce trăiesc în neorânduială” (1 Tesaloniceni 5:12-14); „îi place să aibă întâietatea între ei, nu vrea să știe de noi” și „ne clevețește cu vorbe rele” (3 Ioan 1:9-13).

Din Spiritul Profetic se omite masiv. Să luăm doar două exemple:

Primul se referă la discursul acuzator și justițiar: „Mintea ta a fost supusă unei solicitări nefirești pentru o vreme îndelungată. Tu cunoști mult adevăr prețios, dar este amestecat cu presupuneri. Ideile tale extremiste și cuvintele tari distrug adesea efectul celor mai bune eforturi ale tale. Dacă vor fi mulți care vor accepta ideile pe care le promovezi și vor vorbi și acționa în conformitate cu ele, vom vedea una dintre cele mai mari agitații fanatice la care au fost martori adventiștii de ziua a șaptea. Acesta este lucrul pe care îl vrea Satana (SAa vol. 1, 86.8 ed. online).

Al doilea face trimitere la sinceritate și cinste:

„Tot ce fac creștinii trebuie să fie *transparent* ca lumina soarelui. Adevărul este de la Dumnezeu; înșelăciunea, în oricare din miliardele ei de forme, *este de la Satana*, și oricine se îndepărtează în vreun fel oarecare de linia cea dreaptă a adevărului se vinde singur puterii celui rău” (CMF, p. 68, ed. online).

Contrar acestui pasaj, turbulenții își ascund cu grijă intențiile – să nu afle comitetul și pastorul și mai ales să nu se afle sursele de finanțare

**UNIREA
ESTE PUTERE
PAVEL
BURLACU**

**„DAR, DACĂ VOI ZĂBOVI,
SĂ ȘTIȚI CUM TREBUIE SĂ
TE PORȚI ÎN CASA LUI
DUMNEZEU, CARE ESTE
BISERICA DUMNEZEULUI
CELUI VIU, STÂLPUL ȘI
TEMELIA ADEVĂRULUI.”
(1 TIMOTEI 3:15)**

**PENTRU ADEVĂR
PREZENT, SĂ
ALERGI TOT TIMPUL
LA DUMNEZEU
ȘI LA BIBLIA LUI!
DACĂ VREI SĂ
TRĂIEȘTI, PRACTICĂ
CE CITEȘTI
ACOLO! NICIUN FEL
DE TURBULENȚE
NU VOR AFECTA
NICIODATĂ PE CEL
CE CITEȘTE, APOI
CLĂDEȘTE CU
SERIOZITATE
PE STÂNCA VEACURILOR.**

și modul de cheltuire. Ei citează Spiritul Profetic pentru a-și susține pretențiile, dar „uită” să spună că Ellen White niciodată n-a avut o opinie contrară învățaturii Domnului Hristos, cum că „grâul și neghina” ar trebui separate. Sora White a rămas fidelă ideii că „grâul și neghina” vor crește împreună până la sfârșit, când îngerii, nu oamenii, vor face lucrarea de separare.

„Nimic din lumea aceasta nu Ți este așa drag lui Dumnezeu cum Ți este biserica Sa. El Ți păzește cu o grijă atentă pe cei care Țl caută. Nimic nu Țl supără pe Dumnezeu atât de mult cum Țl supără faptul că slujitorii lui Satana se străduiesc să-i lipsească abuziv de drepturile lor pe cei din poporul Său. Domnul nu i-a părăsit pe copiii Săi” (SA2 231.8 online. În ro.ed. 2012, p. 347)

Sora White, conform Bibliei, s-a pronunțat ferm împotriva incitării la răzvrătire sau critica-re și denigrarea bisericii în public. Tot timpul vieții, ca membră a Bisericii Adventiste, declara: „Mărturisesc înaintea fraților și surorilor mele că biserica lui Hristos, așa slabă și cu defecte cum pare a fi ea, este singurul obiect de pe pământ asupra căruia se îndreaptă atenția și grija Sa supremă” (MP. 3 ed.ro. 2007, p. 29) sau:

„Dumnezeu le cere celor din poporul Său să aibă o atitudine caracterizată de seriozitate și consecvență sfântă. Ei trebuie să fie foarte atenți, ca să nu reprezinte greșit și să nu dezonoreze învățăturile sfinte ale adevărului prin manifestări ciudate, prin tulburare și agitație... Când prezintă adevă-

rul așa cum este în Isus, cei credincioși manifestă o atitudine sfântă și un calm plin de înțelepciune, nu o furtună a tulburării.” (Ev 612.3online ro.ed. 2008, p. 485)

Concluzie

Biblia și Spiritul Profetic, ca adevăr prezent, ne oferă exemple solide și modalități concrete de orientare în caz de curente turbulente. Seriozitatea cu care un membru caută și acceptă învățătura Bibliei este direct proporțională cu evitarea unui dureros și trist naufragiu spiritual. Deci siguranță există! Cu o condiție: pentru adevăr prezent, să alergi tot timpul la Dumnezeu și la Biblia Lui! Dacă vrei să trăiești, practică ce citești acolo! Niciun fel de turbulențe nu vor afecta niciodată pe cel ce citește, apoi clădește cu seriozitate pe Stânca Veacurilor.

Cel ce așteaptă revenirea mult doritului Mântuitor se va bucura inclusiv de sfaturile:

„Să nu vi se tulbure inima, aveți credință...” Ioan 14:1. Sau cum, punctual, sfătuiește apostolul Pavel: „Vă îndemn, fraților, să vă feriți de cei ce fac dezbinări și tulburare împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei. Căci astfel de oameni nu slujesc lui Hristos, Domnul nostru, ci pântecelui lor și, prin vorbiri dulci și amăgitoare, ei înșală inimile celor lesne crezători” (Romani 16:17). ■

Pavel Burlacu este pastor pensionar, Conferința Moldova.

LA ODIHNĂ

Emilia Papură

S-a născut la 12 februarie 1939, în Mălăiești, jud. Prahova, fiind prima dintre cele trei fete ale familiei Tănase și Ioana Diaconu. La vârsta de 15 ani primește botezul biblic, atrasă fiind de frumusețea Cuvântului biblic rostit de pastorul Aristide Doroftei, care o botează în râul Teleajen. La 18 ani se căsătorește cu Cornel Papură, familia lor fiind binecuvântată cu două fiice: Aurelia și Verginica. Căsătoria lor s-a întins pe o perioadă de 61 de ani.

A fost membră a comunității Grădina, jud. Constanța, îndeplinind, în limita darurilor sale, diferite slujbe. S-a re-

marcat printr-un spirit altruist, ospitalier. Ți plăcea să cânte, imnurile preferate fiind „O cântare de mărire”, „Cu Isus, ah față-n față” și „Nu te-ndoi, ci crede”.

În toamna anului 2005 se mută în localitatea Sălcioara și, timp de 13 ani, va fi membră a comunității de aici. În data de 5 iulie 2018, inima ei se oprește, cu speranța neclintită în făgăduința divină a învierii. A dorit ca pe crucea ei să fie scrise cuvintele: „Doamne, aici Te aștept până vei veni!” Cuvântul de mângâiere a fost rostit de pastorii Georgetel Pîrlitu și Titi Pârvan. Sabatul din 7 iulie 2018 va rămâne pentru familie și pentru biserica din Sălcioara o zi de neuitat, în care speranța că în curând ne vom întâlni pe plaiuri edenice, necăzute în păcat, a umplut inimile noastre.

A consemnat Aurelia Pârlea, fiică.

COLABORATORII LUI EDWIN FROOM ȘI CARTEA CU BUCLUC

Continuăm istoria dezvoltării celor două versiuni hristologice concurente în adventism, care se dispută în legătură cu teologia „ultimei generații”. În articolul precedent am discutat despre pregătirea sau nepregătirea bisericii pentru procesul sensibil al smulgerii „neghinei” doctrinare și, în special, rolul important pe care l-a avut cunoscutul teolog Le Roy Edwin Froom. Am rămas datori să-i prezentăm în continuare pe colegii lui Edwin Froom, atât pe aceia care au colaborat la editarea cărții *Răspunsuri la întrebări de doctrină*, cât și pe aceia care au fost sau n-au fost consultați.

Roy Allan Anderson (1895–1985)

Informațiile noastre despre Anderson sunt sărace, dar elocvente.¹ Originar din Melbourne, Australia, a fost fiul pastorului A.W. Anderson, care era editor și administrator de sanatoriu. Roy iubea muzica: în copilărie, cânta în fanfara adventistă din Warburton ca trompetist.²

Roy Anderson a fost un mare evanghelist public, în orașele din Australia, Anglia și America. În același timp, a fost un mare instructor al predicatorilor, în arta evanghelizării publice, cu impact în toată lumea adventistă.

În 1938, Anderson a început să predea la Colegiul La Sierra, după care a fost ales adjunct al lui Le Roy Froom la Asociația Pastorală a CG (1941), apoi secretar al Asociației Pastorale și editor al revistei *Ministry* (1950–1966). Este cunoscut ca autor al unor comentarii la Daniel și Apocalipsa, precum și al altor cărți, inclusiv în limba română.³ A fost căsătorit cu Maureen Myrle Anderson și a trăit 90 de ani.

Ca dovadă a influenței pe care a avut-o descoperirea scrisorii lui E.G. White către Baker asupra celor trei colaboratori, Anderson a comentat fragmente din ea în revista pastorală *Ministry* (1956).⁴

De aceea nu ne mirăm că el a fost foarte entuziast în publicarea și difuzarea cărții *Questions on Doctrine*, căreia i-a făcut publicitate în *Ministry*, menționând că ea este produsul unui grup dintre cei mai capabili învățați AZȘ, că a fost aprobată de lideri adventiști din întreaga lume, cu scopul de a arăta lumii natura cu adevărat evanghelică a învățăturilor adventiste; de a răspunde la 50 de întrebări vitale despre credința adventistă, pe care le-au pus anumiți teologi de frunte ce doreau să știe temeiurile istorice și biblice ale pozițiilor noastre; de a pune la dispoziția publicului neadventist răspunsuri definite la întrebările despre adventiști care au fost stârnite de publicitatea fără precedent făcută adventiștilor în multe jurnale naționale. El preciza că această carte nu vine cu o nouă declarație de credință, că fiecare răspuns este în cadrul punctelor fundamentale de credință a AZȘ, așa cum sunt ele schițate în Manualul bisericii.⁵

În același număr al *Ministry*, publicat în luna sărbătorilor de iarnă, Anderson a folosit ocazia de a publica articole ale unor autori adventiști și neadventiști, care subliniază natura umană desăvârșită, sfântă, fără păcat, luată de Isus prin întrupare.⁶

Walter E. Read (1883–1976)

Despre Read am găsit mai puține informații. Provenea din Anglia și a studiat la Colegiul Uniunii Britanice. La vârsta de 19 ani a devenit colporator, apoi a servit Misiunea Galeză (1905–1910), căsătorindu-se între timp cu Emily Mary Powell (1909). A slujit biserica în Irlanda (1911–1915), a fost secretar al Uniunii Britanice, director al Editurii Stanborough, președinte al Conferinței Engleze de Sud (1921), secretar al Diviziunii Nord-Europene, președinte al Uniunii Britanice și din Caraibe, președinte al Diviziunii Nord-Europene.

NIMENI NU ESTE
INFALIBIL, TOȚI
PUTEM GREȘI,
DRAGOSTEA
CREȘTINĂ NU FUGE
DE COLABORARE
ȘI DE O MANIFES-
TARE MAI LARGĂ
A DARURILOR ȘI
A „AUTORITĂȚII”
DUHULUI.

În concluzie, multă experiență de administrator, inclusiv în domeniul publicațiilor. Avea și cunoștințe de lingvistică biblică.⁷ Read a fost adus în Comitetul Conferinței Generale (CG) din 1945, unde a condus Comitetul pentru literatură apologetică și Comitetul de studiu și cercetare biblică, până la pensionare (1958).

Președintele și comitetul CG în anii 1954–1957

Președintele: Reuben Richard Figuhr (1896–1983) s-a născut în Wisconsin, dar era de origine prusacă. A studiat la colegiile adventiste Pacific Union și Walla Walla, după care a lucrat ca evanghelist, pastor și profesor în Conferința Western Oregon (1915). A servit apoi în armata SUA. Din 1923, a slujit 18 ani biserica în Filipine și, din 1941, a fost președintele Diviziunii Sud-Americane. A servit apoi ca vicepreședinte al Conferinței Generale (1950–1954) și, în final, ca președinte între anii 1954 și 1966.

Figuhr a promovat dezvoltarea învățământului universitar adventist. În timpul administrației lui, Colegiul Emanuel din Berrien Springs a devenit Universitatea Andrews și s-a organizat Geoscience Research Institute (Institutul de Cercetare în Științe Geologice). A fost căsătorit cu May Bell Holt și au avut un singur fiu (Richard Allen Figuhr).⁸

Figuhr era uneori frustrat de tensiunile apărute, observând cât de departe ajunsese disputa dintre Milian Andreasen și Le Roy Froom. (Nici Andreasen și nici Froom nu erau foarte maleabili, iar dezbinarea lor era întreținută și dinafara bisericii, de către Donald Barnhouse).⁹ În ce privește publicarea cărții *Questions on Doctrine*, în 1957, președintele Figuhr, de aceeași opinie cu R.A. Anderson, s-a arătat foarte pozitiv:

„Probabil nicio altă carte publicată de această denominație nu a fost citită atât de atent de un grup atât de larg de oameni responsabili ai denominației înainte de a fi publicată. Circa 250 de persoane din America și din alte țări au primit copii ale manuscrisului înainte de publicare. Manuscrisul preliminar, opera unui grup de circa 14 persoane, fusese atât de atent pregătit, încât s-au făcut doar minime sugestii de îmbunătățire.”¹⁰

Când participăm liber la un proiect, în special dacă îl dirijăm, suntem înclinați să exagerăm valoarea proiectului și să minimalizăm criticile. Din nefericire, nu toți colegii lui Figuhr aveau același sentiment cu privire la cartea care urma să fie publicată.

Primele reacții la citirea cărții

Herbert Douglas, care pe atunci lucra la Comentariile Biblice, într-un birou apropiat, își amintește că, dimpotrivă, cei care primiseră manuscrisul cărții nu s-au înghesuit să arate vreo reacție, iar cei care au răspuns și-au exprimat unele îngrijorări și critici.¹¹ Între colegii care s-au opus publicării cărții au fost: Don Neufeld și Kenneth H. Wood (editori la *Review*), Raymond Cottrell și Herbert Douglass (editori la *Comentariii Biblice*), F.D. Nichol (editor la *Review* și la *Comentariii*), W.H. Branson (fost președinte al CG), Merlin Neff și Richard Lewis (editori la Pacific Press), Milton E. Kern (fost membru al comitetului CG), R.R. Bietz (președintele Uniunii Pacificului), Theodore Carcich (președintele Uniunii Centrale), Edward Heppenstall (profesor de teologie la Universitatea Andrews). Dar cel mai deranjat a fost, fără îndoială, Milian L. Andreasen (pensionar, fost profesor de teologie), care percepea situația ca pe o mare catastrofă. Unii dintre acești frați îngrijorați au scris scrisori lungi și documentate președintelui Figuhr, alții au insistat pe lângă administratorii CG să se țină seama și de opinia lui Andreasen.

Din nefericire, toate aceste semnale au fost respinse sau neglijate. S-a dorit ca volumul să fie publicat exact așa cum era, fără modificări, deși erau atât de mulți și importanți colegi care credeau că în carte sunt o serie de afirmații nesincere – care nu exprimau realitatea adventismului așa cum era, ci așa cum autorii și-ar fi dorit să fie. În introducerea trona afirmația că „aceste răspunsuri reprezintă poziția bisericii noastre. [...] Volumul poate fi privit ca unul cu adevărat reprezentativ”. Raymond Cottrell, coleg de birou cu Douglas, care lucra sub același acoperiș cu „trioul FREDA”,¹² auzind că s-a luat decizia finală, a venit cu apă și săpun, după care toți cei din birou s-au spălat pe mâini, demonstrativ.¹³

Într-o asemenea situație, este dificil să tragi altă concluzie decât aceea că administrația superioară a bisericii, împreună cu trioul apologetic FREDA au făcut o greșeală istorică, indiferent de importanța răului teologic existent sau inexistent în acea carte. Istoricii AZȘ afirmă că, dacă s-ar

CÂND PARTICIPĂM LIBER LA UN PROIECT, ÎN SPECIAL DACĂ ÎL DIRIJĂM, SUNTEM ÎNCLINAȚI SĂ EXAGERĂM VALOAREA PROIECTULUI ȘI SĂ MINIMALIZĂM CRITICILE.

fi ținut seama de obiecțiile altor lideri din acel timp, s-ar fi evitat tulburările cauzate de publicarea cărții:

„Privind înapoi, putem doar specula despre cursul diferit pe care l-ar fi luat istoria adventistă dacă Andraesen ar fi fost consultat în legătură cu formularea poziției adventiste cu privire la ispășire, dacă Froom și colegii lui nu ar fi fost dezbinați în tratarea chestiunilor legate de natura umană a lui Hristos, dacă atât Froom, cât și Andraesen ar fi avut personalități mai ușor de înduplecat.”¹⁴

Lecție

Avem foarte multe de învățat din istoria bisericii. Între altele, învățăm că nimeni nu este infailibil, că toți putem greși, că dragostea creștină nu fuge de colaborare și de o manifestare mai largă a darurilor și a „autorității” Duhului. Tensiunile teologice sau „spirituale” nu se pot rezolva prin dezertare și prin critică distructivă. De aceea, îi invităm pe toți acei urmași ai lui Andraesen care astăzi se simt îndreptățiți să nu stea în armonie cu biserica și să nu colaboreze, ca, în loc să învinuiască pe vii și pe morți, pe drept și pe nedrept, mai degrabă să fie dispuși să ia lecția și pentru ei.

Suspiciunile și învinuirile aduse fratelui Froom și colaboratorilor lui, de către mulți din militanții

„vechii teologii”, sunt nedrepte și meschine. Orice eroare tactică sau teologică li s-ar putea atribui, dar în niciun caz trădarea cauzei, sau pactul cu nu știu ce inamic. A vorbi cu patimă despre posibilitatea unui caracter desăvârșit într-o natură păcătoasă și, în același timp, a alimenta dezbinarea și calomniile este pură ipocrizie. Când arhierul Iosua, reprezentantul lui Israel, stătea înaintea Judecătorului suprem, îmbrăcat în haine murdare și acuzat de Satana pe drept, Hristos a ținut partea celui acuzat, aducându-i iertare, îndreptățire și reabilitare cerească (Zaharia 3:1-5).

Încheiere

Periplul nostru istoric nu s-a încheiat. Vom continua să analizăm problemele teologice care i-au scandalizat pe unii adventiști în 1957, ținând seama de obiecțiile ambelor părți și folosind istoria ca lecție spirituală, și nu ca temei teologic. Afirmatia noastră fundamentală, din preambulul mărturisirii de credință, este că „singurul nostru crez este Biblia”. Nu înțelegem toți în același fel toate afirmațiile ei, dar ne iubim și ne îngăduim unii pe alții. ■

Florin Lăiu este profesor de Biblie la Universitatea Adventus, Cernica, România.

**TENSIUNILE
TEOLOGICE SAU
„SPIRITUALE” NU
SE POT REZOLVA
PRIN DEZERTARE
ȘI PRIN CRITICĂ
DISTRUCTIVĂ.
A VORBI CU PA-
TIMĂ DESPRE
POSBILITATEA
UNUI CARACTER
DESĂVÂRȘIT
ÎNTR-O NATURĂ
PĂCĂTOASĂ ȘI, ÎN
ACELAȘI TIMP, A
ALIMENTA DEZBI-
NAREA ȘI CALOM-
NIILE ESTE PURĂ
IPOCRIZIE.**

¹ Gary Land, *The A to Z of the Seventh-Day Adventists*, Scarecrow Press, Lanham, MD, 2005:19.

² Cf. Australian Postal History & Social Philately: <http://www.auspostalhistory.com/articles/1826.php>. După *The Ageon*, 21 iunie 1958, page 8 (publicație australiană).

³ *Desfășurând cartea Apocalipsei*, trad. O. Coconcea, Viață și Sănătate, București, 1996. Detalii despre preocupările și articolele lui se pot găsi la <https://www.andrews.edu/library/car/AndersonRA.pdf>.

⁴ R.A.A. “Human, Not Carnal”, în *The Ministry*, septembrie 1956:12-15. <http://documents.adventistarchives.org/Periodicals/MIN/MIN19560901-V29-09.pdf>

⁵ *The Ministry*, decembrie 1957:38.

⁶ Vezi articolele lui Harry W. Lowe (p. 4), Mrs. E. W. Cox (p. 9), William Shed (p. 11), J. A. Buckwalter (p. 15), *The Ministry*, decembrie 1957. <http://documents.adventistarchives.org/Periodicals/MIN/MIN19571201-V30-12.pdf>

⁷ *Op. cit.*, p. 24.

⁸ G. Land, *op. cit.*, 99-100; En.Wikipedia ”Reuben Richard Figuhr”; Fiind a Grave ”Memorial”, ”Reuben Richard Figuhr, <https://www.findagrave.com>.

⁹ Cf. *Questions on Doctrine*, (ed. G. Knight), Andrews University Press, 2003, p. xxvi.

¹⁰ R. R. F., “Questions on Doctrine”, în *Ministry*, ianuarie 1958:29. <http://documents.adventistarchives.org/Periodicals/MIN/MIN19580101-V31-01.pdf>

¹¹ H. E. Douglass, *A Fork in the Road*, 2008:37-41. În românește, www.adventist.it/roma/wp-content/uploads/2015/01/La_rascruce_de_drumuri.pdf.

¹² FREDA era porecla amicală dată grupului celor trei editori ai QD: Froom-Read-Anderson.

¹³ Din nefericire, peste ani, Cottrell avea să alunece în extrema liberală, părăsind credința în doctrina judecării de cercetare, în *Spiritul Profetic* și în istoricitatea și inspirația Bibliei.

¹⁴ Julius Nam, “The Questions on Doctrine Saga: Contours and Lessons”. Paper presented to QOD 50th anniversary conference, 2007; <http://progressiveadventism.com/2007/11/02/the-questions-on-doctrine-saga-contours-and-lessons/>. George Knight (ed.), *Questions on Doctrine*, Andrews University Press, 2003, p. xxvi.

Erată:
În expresia „dialogul cu liderii evanghelici din anii 1995-1996” (din articolul RĂSCRUCEA HRISTOLOGICĂ DIN 1950/CA ian. 2019, p. 27) datarea corectă este 1955-1956. Ne cerem scuze.

DIN CUVÂNTUL DOMNULUI

Dragi copii, am ajuns la ultimele capitole ale Bibliei și vom studia 1 Ioan, 2 Ioan, 3 Ioan, Iuda și Apocalipsa.

A. Alegeți răspunsul corect și completați textele biblice de mai jos:

1. Cine a scris prima Epistolă a lui Ioan?

- a. Ioan Botezătorul
- b. John Smith
- c. Ellen G. White
- d. Apostolul Ioan

2. Completați următorul text:

„Cine zice: «Îl cunosc» și nu păzește poruncile Lui este un _____, și _____ nu este în el.”

3. Completați următorul text:

„Îndurarea, pacea și _____ să vă fie înmulțite.”

4. Care element geografic nu este amintit în cartea Apocalipsa, în legătură cu Noul Pământ?

- a. Munții;
- b. Marea;
- c. Râurile;
- d. Dealurile.

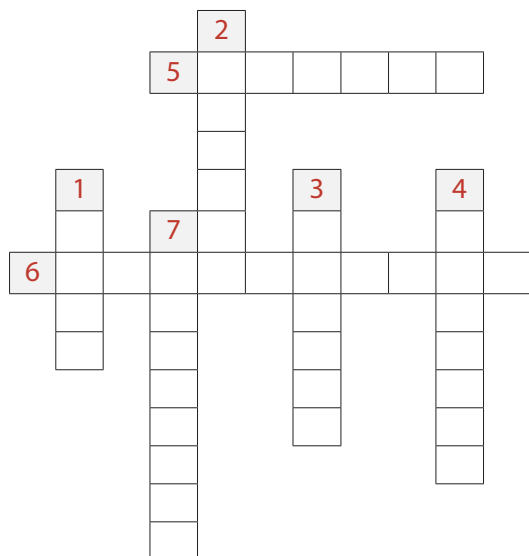
5. Completează următorul text și memorează-l:

„Celui ce va _____ îi voi da să _____ cu Mine pe _____ Meu de _____, după cum și Eu am _____ și am șezut cu T_____ Meu pe scaunul Lui de domnie.”

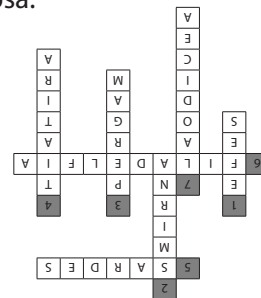
MIELUSEII TURMEI
ALINA CHIRILEANU

Alina Chirileanu este director asistent în cadrul Departamentului Copii, Uniunea de Conferințe.

B. Completați grila de mai jos și veți găsi cele șapte biserici amintite în Apocalipsa.

- 1. Apocalipsa 2:1-7
- 2. Apocalipsa 2:8-11
- 3. Apocalipsa 2:12-17
- 4. Apocalipsa 2:18-29
- 5. Apocalipsa 3:1-6
- 6. Apocalipsa 3:7-13
- 7. Apocalipsa 3:14-22

Răspunsuri: A. 1. d); 2. 1 Ioan 2:4 (mîncinos – adevărat); 3. Iuda 1:2 (dragoste); 4. b) Apocalipsa 2:1; 5. Apocalipsa 3:21 (biru, șadă, scaunul, domnie, biruț, Tătăl).

ÎN DUH ȘI ADEVĂR

Credința la prima vedere nu există. O credință care ia ființă asemenea unui fluture este efemeră. Acela care este iute la închinare este iute și la uitare. Credința nu ia ființă din nimic, fără chibzuială, pe nepregătite, ca o surpriză nemuncită. Credința nu este o comoară tăcută, de ținut la păstrare în izolarea sufletului, ci o monetărie unde să „se bată” moneda faptelor curente. Nu e de ajuns să-și afle închinare în suflet, să sfințească momente în pacea contemplației.

Închinarea este un fapt ce se petrece cu adevărat, făcând parte din complexul experiențelor noastre. Când spunem că luăm parte la un „serviciu de închinare”, noi ne referim de obicei la diversele elemente ale închinării – cântări, lecturi biblice, predica, Cina Domnului. Toate acestea ne pot conduce spre închinare, însă închinarea depășește cu mult aceste simple expresii ale ei.

În era modernă, închinarea se concentra pe *a învăța* despre Dumnezeu. În era postmodernă, închinarea trebuie să constea mai mult în *a trăi* cu Dumnezeu. Și există o puternică bază biblică pentru aceasta. În sanctuarul din Vechiul Testament, erau activate toate cele cinci simțuri. Închinarea însemna mai mult decât ascultarea unui predicator. Era o scenă vizuală, cu multă mișcare, era mirosul de tămâie, gustul darurilor de mâncare, acțiunile participanților. Închinarea la templu era o experiență multisenzorială. Captarea atenției oamenilor este în armonie și cu exemplul Domnului Hristos, care avea un mod fascinant de a pune mici întrebări retorice de genul: „Care dintre acești doi fii l-a ascultat cu adevărat pe tatăl său?”

Când ne închinăm „în duh și în adevăr”, Duhul Sfânt atinge duhul nostru, iar problema formelor devine secundară. Dacă nu trăim activ pentru Dumnezeu și în prezența Lui, căutând să Îl glorificăm și să Îi fim plăcuți prin tot ce facem, cădem într-o formă de idolatrie prin care ne închinăm unor lucruri create și le slujim pe ele în loc să ne închinăm Creatorului și să Îl slujim pe El. „Domnului, Dumnezeului tău să te închini și numai Lui să-I slujești” (Matei 4:10).

A te închina înseamnă a te schimba. Într-o societate postcreștină ca a noastră, stilul de viață autentic creștin – cu echilibrul său inerent între muncă și timpul liber, între închinare și mărturie, între lepădare de sine și jertfire spre gloria lui Dumnezeu și promovarea binelui altora – va părea fără îndoială contracultural și evident criticabil.

Însă, dacă dorim să mergem în aceeași direcție în care acționează Dumnezeu și să facem ceea ce face Dumne-

zeu, vom căuta o închinare mai profundă și mai autentică. „Religia care vine de la Dumnezeu este singura religie care poate conduce la Dumnezeu. Pentru a-I sluji cum se cuvine, trebuie să fim născuți din Spiritul divin. Aceasta va conduce la veghere. Va curăți inima, va înnoi mintea și ne va da o nouă destoinicie de a-L cunoaște și a-L iubi pe Dumnezeu. Ne va conferi o supunere de bunăvoie față de toate cerințele Sale. Aceasta este închinarea adevărată.”¹

Calea cea mai eficientă spre autenticitate este să o cultivăm zilnic printr-o întâlnire devoțională cu Dumnezeu. Autenticitatea se clădește pe spiritualitate. Hristos te poate ajuta să te vezi așa cum te văd alții și, cu ajutorul Lui, este posibil să înveți să fii tu însuși, natural, autentic. Trăiește întreaga săptămână ca un moștenitor al Împărăției, ascultând glasul Său, împlinind Cuvântul Său. Deoarece ai auzit glasul Lui în decursul săptămânii, vei ști că îl vei auzi și când suntem adunați pentru închinarea publică.

Una dintre marile ispite cu care ne confruntăm toți este aceea de a alege să răspundem grabnic chemărilor la slujire, fără să-L slujim pe Dumnezeu Însuși.

Astăzi, când Dumnezeu cheamă biserica la închinare, e ca și cum ne-ar spune: „Vreau inima poporului meu înapoi!”² Închinarea autentică ne va ajuta să auzim mai clar chemarea la slujire și ne va îndemna să ne alăturăm Mielului în războiul împotriva puterilor demonice de pretutindeni – la nivel personal, social sau instituțional.

Dacă închinarea noastră nu reușește să se adreseze lumii în care trăim, e ușor să ducem o viață dublă. Cu cât practicăm mai mult prezența Sa, cu atât ne va fi mai firesc să experimentăm lumea prin lentilele asigurate de Filipeni 4:8: „Încolo, frații mei, tot ce este adevărat, tot ce este vrednic de cinste, tot ce este drept, tot ce este curat, tot ce este vrednic de iubit, tot ce este vrednic de primit, orice faptă bună și orice laudă, aceea să vă însuflețească.” ■

**ÎNCHINARE
AUTENTICĂ
STEFAN
TOMOIAGA**

**„...FIINDCĂ ASTFEL
DE ÎNCHINĂTORI
DOREȘTE ȘI TATĂL.”
(IOAN 4:23)**

¹ Ellen G. White, *Divina vindecare*, p. 37.

² Richard Foster, *Disciplinele spirituale*, p. 190.

Stefan Tomoiagă este președintele Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

ZILELE UNIVERSITĂȚII ADVENTUS
17-19 MAI 2019

Invitat

dr. Jan Harry Cabungcal,
neurolog la Spitalul Universitar din Lausanne, Elveția.

TRANSFORMAȚI
așemenea

Romani 12:2

70 de tineri pot beneficia de cazare și masă gratis conform
punctajului obținut la completarea formularului de înscriere postat
la adresa: www.uadventus.ro/zileleua2019
Pentru mai multe informații: Tel. 0753142622
Email: secretariat@uadventus.ro

CONVENȚIA NAȚIONALĂ ADVENTISTĂ
ASISTENȚĂ
ȘI MISIUNE SOCIALĂ

Religia curată și neîntinată (Iacov 1:27)

12 - 14 APRILIE 2019

Cei interesați de eveniment
sunt invitați să se înscrie la adresa:
<http://uadventus.ro/conventieNAMS2019>

Pentru informații suplimentare
Tel. 0753 142 622
Email: secretariat@uadventus.ro

Biserica Adventistă
de Ziua a Șaptea
UNIUNEA DE CONFERINȚE

UNIVERSITATEA
ADVENTUS

